Εὐλογία

ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Τεῦχος 13ον
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ
2006

Ο ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

(Ἁγιογραφία ἐπί τοίχου στή Λέσχη ἀξιωματικῶν Θεσ/νίκης. Ἔργον τοῦ Ἀλεξ. Καγιᾶ)

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, ὁ Μητροπολίτης, ὁ Ὑπουργός, ὁ Σωματάρχης καί ὁ ὑπασπιστής.

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ὁ Παν. Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος καί οἱ Μητροπολῖται Θεσσαλονίκης Ἄνθιμος, Τυρολόης Παντελεήμων, Φιλαδελφείας Μελίτων καί Σεβαστείας Δημήτριος κατά τήν ἐπίσημη Δοξολογία στόν ἅγιο Δημήτριο Θεσσαλονίκης.

Οἱ Σεβ. Μητροπολῖται ἔναντι τοῦ χοροστατοῦντος Παναγ. κ. Βαρθολομαίου κατά τήν Δοξολογία στόν ἅγιο Δημήτριο Θεσσαλονίκης.

ΟΜΙΛΙΑ
ΤΗΣ Α.Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΝ ΕΝ ΤΩ ΙΕΡΩ ΝΑΩ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
(20 Ὀκτωβρίου 2006)

* * *

Ἱερώτατε καί ἀγαπητέ Μητροπολῖτα Θεσσαλονίκης κύριε Ἄνθιμε,
Ἱερώτατοι ἀδελφοί Ἀρχιερεῖς,
Τίμιον πρεσβυτέριον, Ἐξοχώτατοι, Ἐντιμότατοι,
Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά καί εὐλογημένα,

Μέ ἰδιάζουσαν χαράν καί συγκινησιακήν φόρτισιν εὑρισκόμεθα σήμερον εἰς τόν πανίερον τοῦτον Βυζαντινόν Ναόν τοῦ μεγαλομάρτυρος καί προστάτου καί πολιούχου τῆς Θεσσαλονίκης Ἁγίου Δημητρίου καί κομίζομεν ἀπό τήν Πόλιν καί τήν Μητέρα Ἐκκλησίαν σας, εἰς ὅλους σας, τήν ἱστορίαν καί τήν χαριτόβρυτον παράδοσιν τῆς πίστεως καί θεολογίας μας, τῆς βιουμένης θεοσεβείας, καθώς καί τήν μνήμην καί τήν εὐλογίαν ἁπάντων τῶν τιμαλφῶν καί ἱερῶν καί ἀτιμήτων τοῦ εὐσεβοῦς Γένους μας.

Ἀφικόμενοι δέ εἰς τήν περιάκουστον καί ἀξιονόμαστον Βυζαντινήν Θεσσαλονίκην, διακρίνομεν ἀνάγλυφον εἰς τά προσφιλῆ πρόσωπά σας τήν συμπύκνωσιν τοῦ ἐνδόξου παρελθόντος, ἀλλά καί τήν αἰσιοδοξίαν τοῦ μέλλοντος.

Θαυμάζομεν καί ἐπευλογοῦμεν τήν περίβλεπτον Θεσσαλονίκην καί τούς εὐλογημένους πολίτας της· τήν πόλιν τοῦ Ἀριστοτέλους καί τῶν εὐγενῶν ὀντολογικῶν ἀναζητήσεων· τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου τό ἀγωνιστικόν ἐφαλτήριον· τήν πόλιν τοῦ οὐρανοβάμονος Ἀποστόλου Παύλου, τοῦ μυροβλύτου καί μεγαλάθλου Δημητρίου καί τοῦ μαθητοῦ του Νέστορος, τοῦ ἡσυχαστοῦ καί θεόπτου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, τοῦ μυσταγωγοῦ τῆς Θεοτερποῦς λατρείας Νικολάου τοῦ Καβάσιλα, τοῦ Συμεών καί τοῦ Εὐσταθίου, τῶν πνευματοκινήτων ἰσαποστόλων καί φωτιστῶν τῶν γειτνιαζόντων λαῶν Κυρίλλου καί Μεθοδίου τῶν

αὐταδέλφων, Θεοδώρας τῆς Ὁσίας καί πλείστων ἄλλων μαρτύρων, ὁσίων, Ἱεραρχῶν καί ὁμολογητῶν, οἱ ὁποῖοι, διαλάμψαντες πάλαι καί ἐπ' ἐσχάτων, παρεδρεύουν εἰς τά θεωρεῖα τῆς αἰωνιότητος, καί μαρτυροῦν τήν ρωμαλέαν παράδοσιν τῆς Ἁγιοτόκου Θεσσαλονίκης καί ἀποτελοῦν ὁδοδείκτας διά τόν θεοφιλῆ ποιμενάρχην, τόν κλῆρον καί τό λαόν τῆς πόλεως.

Ἡ βαθεῖα καί ὅμαιμος συγγενική σχέσις καί σύνδεσις, ἡ συνάπτουσα τόν χοῦν καί τήν ἱστορίαν τῆς Θεσσαλονίκης, μέ τόν χαρακτῆρα καί τήν ζωήν τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων, καταφαίνεται ἐναργῶς καί ἐκ τοῦ χαρακτηρισμοῦ αὐτῆς ὡς συμβασιλευούσης ἐν τῇ διοικήσει τοῦ Βυζαντίου, ἀλλά καί ἐκ τῶν κοινῶν ἡρωικῶν ἀγώνων, οἱ ὁποῖοι ἀπέβλεπον εἰς τήν ἀσυνθηκολόγητον ὑπεράσπισιν τῆς ἀληθείας καί τῆς ἐλευθερίας, τῶν προϋποθέσεων δηλαδή τῆς σωτηρίας καί τῆς θεοποιοῦ ἐνεργείας τῆς μεθέξεως.

Καί ἰδού, ἀδελφέ Ποιμενάρχα καί συναδελφοί Ἱεράρχαι καί προσφιλεῖς κλῆρος καί λαός τῆς Θεσσαλονίκης, ἤλθομεν καί πάλιν πρός σᾶς ὄχι καθ' ὑπεροχήν τινα, ἀλλ' ἐκ τῆς διακονικῆς ἐπάλξεως καί τοῦ μαρτυρικοῦ ἱκριώματος τοῦ Φαναρίου, διά νά σᾶς μεταφέρωμεν τόν μητρικόν ἀσπασμόν τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας σεῖς ἰδιαιτέρως ἠγαπημένα τέκνα εἶσθε καί εἰς αὐτήν ἔχετε τήν κανονικήν ἀναφοράν, καθώς καί τόν πατρικόν μας χαιρετισμόν καί τήν στοργήν καί τήν ἀνιδιοτελῆ ἀγάπην. Ἤλθομεν νά σᾶς ἴδωμεν πρόσωπον πρός πρόσωπον καί νά μαρτυρήσωμεν καί ἡμεῖς μαζί σας τήν ἀγάπη τοῦ Κυρίου τῆς ἀείποτε καθημαγμένης καί πάντοτε ζώσης, τῆς ἐν αἰκισμοῖς διατρήτου ἀλλά καί τῇ θείᾳ χάριτι ἀλωβήτου, τῆς μεγαλυνομένης καί ἐνδοξαζομένης ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτῆς Μητρός Ἐκκλησίας καί πίστεως.

Καί ὁ Ναός οὗτος τοῦ πολιούχου, ὁ μέγιστος καί ἀριστοτεχνικῶς ὑπερέχων εἰς τήν περιοχήν τῆς Βαλκανικῆς, ὁ φυλάσσων γηθοσύνως ὑπό τούς ἀγγελοδέκτους θόλους του τό τε μυροβόλον αὐτοῦ σκήνωμα καί τήν ἱεράν κατακόμβην τῆς ἱεραποστολικῆς του δράσεως, ἀποτελεῖ, λέγομεν, ὁ Ναός σύμβολον καί κήρυκα τῆς πίστεως καί τοῦ θαύματος ἀνά τούς αἰῶνας.

Ἡ Θεσσαλονίκη, ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ, μᾶς διδάσκει καί σήμερον τό ἀτρόμητον, γενναῖον καί μαρτυρικόν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, καταστάντος συμβόλου τῆς ἀρετῆς καί ἐξόχου παραδείγματος μάρτυρος, θυσιασθέντος διά τήν πίστιν του· διδάσκει ἀκόμη ἡ Θεσσαλονίκη διά τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ τήν πρακτικήν τῆς ὑπερβάσεως τοῦ θανάτου. Ὁ Ἅγιος αὐτός καί πλεῖστοι ἄλλοι δόκιμοι ἐφαρμοσταί τῆς Ἁγιοπατερικῆς μεθοδολογίας γενναιοφρόνως ἀπεποιήθησαν τάς λεγομένας μεταφυσικήν, στοχασμόν, φαντασίας καί ἄλλας ἀνθρωποκεντρικάς διατάξεις, καί ἐπέτυχον δι' ἀσκητικῶν παλαισμάτων τήν θέαν τοῦ ἀκτίστου φωτός. Ἀκόμη, ἡ Θεσσαλονίκη μᾶς διδάσκει τήν πίστιν εἰς τήν παράδοσιν, εἰς τά ἤθη καί ἔθιμα, τά ὁποῖα οἱ ἅγιοι καί θεοφόροι προπάτορές σας μετέφεραν ἐν πολλοῖς ἀπό τούς ἁγιασμένους χώρους τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς.

Πιστεύοντες, διδάσκει ὁ συμπολίτης σας Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, εἰς τό

μέγα κλέος τῶν πρό ἡμῶν (τῶν πατέρων μας), ὁδεύσωμεν πρός τήν λάμψιν τοῦ φωτός ἐκείνων· κάμνει λόγον ὁ Ἅγιος διά τούς φωτισμένους προγόνους μας, διά ὑπακοήν εἰς αὐτούς καί συνακόλουθον διαφύλαξιν τῆς κρυσταλλίνης ταύτης κληρονομίας.

Χαίρομεν ἰδιαιτέραν χαράν καί εὐφροσύνην καί ἀγαλλίασιν βλέποντες τούς συγχρόνους Θεσσαλονικεῖς νά περιπατοῦν ἐν ἀληθείᾳ ἐπί τῆς ὁδοῦ ταύτης, ἀκολουθοῦντες τόν κανόνα αὐτόν, ἐγκολπωθέντες τά παραδόσεις τῶν πατέρων μας, τῶν Μικρασιατῶν καί τῶν μετέπειτα, διατηροῦντες τό ἦθος, τά πιστεύματα, τήν τάξιν καί τήν ἀλήθειαν τοῦ Γένους μας καί τῆς Μητρός Ἐκκλησίας.

Δοκιμάζομεν, λοιπόν, ὡς Προκαθήμενος τῆς Μητρός σας Ἐκκλησίας καί ὡς ἐλέῳ Θεοῦ Πατριάρχης, σεμνοπρεπῆ καύχησιν, ἀτενίζοντες τούς Θεσσαλονικεῖς ἀπό τοῦ μαρτυρικοῦ Φαναρίου καί διαπιστοῦντες ἐν ἐξάρσει τήν κατά Χριστόν καί κατά τάς παραδόσεις τοῦ Γένους καί τῶν πατέρων μας πρόοδον τοῦ θεοφιλοῦς πληρώματος τῆς Παυλείου ταύτης θείας ὁλκάδος.

Μείνατε καί τοῦ λοιποῦ, ἀγαπητοί, ἀπαρασαλεύτως θεμελιούμενοι «ἐν οἷς ἐμάθετε καί ἐπιστώθητε». Χρησιμοποιοῦντες τάς ραγδαίας κοινωνικάς ἀλλαγάς καί τάς θεαματικάς τῆς ἐπιστήμης καί τῆς πληροφορικῆς κατακτήσεις, ἀποδείξατε ἐμπράκτως διά τοῦ τρόπου τῆς ζωῆς σας ὅτι τό Εὐαγγέλιον Ὀρθοδόξως βιούμενον ἀποτελεῖ τόν αὐθεντικόν τρόπον ὑπάρξεως.

Μείνατε ἑδραῖοι καί ἀμετακίνητοι εἰς τήν ζωηφόρον παράδοσιν τῆς Θεσσαλονίκης.

Λοιπόν, ἀδελφοί, στήκετε καί κρατεῖτε τάς παραδόσεις, τάς ὁποίας οἱ κατά σάρκα πατέρες καί ἐν συνεχείᾳ οἱ ἑκάστοτε ποιμένες σας ἀνά τούς αἰῶνας σᾶς ἐδίδαξαν. Μακαρίζομεν καί προσευχόμεθα εἰς τό Φανάριον διά τούς ξεριζωμένους πατέρας μας, τούς δημιουργήσαντας ἐκ τοῦ μηδενός μέ πολλούς κόπους καί θυσίας πολιτισμόν, καί μᾶς ἐκληροδότησαν τό εὖ ζῆν κατά Θεόν καί κατ' ἄνθρωπον. Μακαρίζομεν μαζί μέ αὐτούς καί τούς ἀειμνήστους Μητροπολίτας σας τόν Ἰωακείμ, τόν μετέπειτα Οἰκουμενικόν Πατριάρχην, τόν Γεννάδιον, τόν Παντελεήμονα Παπαγεωργίου, τόν Λεωνίδαν καί τόν ἐν τῷ αὐλείῳ χώρῳ τοῦ Ναοῦ τούτου ἀναπαυόμενον Παντελεήμονα Χρυσοφάκην καί εὐχαριστοῦμεν δι' ὅσα προσέφεραν εἰς τόν λαόν καί τήν Ἐκκλησίαν τῆς Θεσσαλονίκης, προσφιλῆ Ἐπαρχίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου.

Τέλος, εὐχαριστοῦμεν καί συγχαίρομεν τόν πεπνυμένον ποιμενάρχην σας Ἱερώτατον ἀδελφόν Μητροπολίτην Θεσσαλονίκης κύριον Ἄνθιμον, καί εὐχόμεθα εἰς αὐτόν ὑγείαν καί δύναμιν ὥστε καθ' ἡμέραν νά προσφέρῃ εἰς τήν τράπεζαν τῆς Ἐκκλησίας βρῶσιν καί αὔξησιν πνευματικήν.

Ἀδελφοί καί τέκνα, σᾶς εὐχαριστοῦμεν, σᾶς εὐλογοῦμεν, σᾶς ἀναμένομεν πάντοτε εἰς τό Φανάριον καί εἰς τάς αὐλάς τῆς Μητρός Ἐκκλησίας καί σᾶς ἀπονέμομεν ὁλόθυμον τήν ἀπό τῆς Κωνσταντινουπόλεως εὐλογίαν καί χάριν. Ἔρρωσθε καί ἀνδρίζεσθε πάντοτε, προσφιλεῖς Θεσσαλονικεῖς. Γένοιτο.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ
Τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης
κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΥ

πρός τήν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΝ εἰς τόν Ἱερόν Προσκυνηματικόν Ναόν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ τοῦ Μυροβλύτου τῆς Θεσσαλονίκης, τήν Παρασκευήν 20ήν Ὀκτωβρίου 2006.

Παναγιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως καί Νέας Ῥώμης καί Οἰκουμενικέ Πατριάρχα κύριέ μοι ἐν Κυρίῳ Βαρθολομαῖε,

Πρῶτε τῶν ἀνά τήν Οἰκουμένην Ὀρθοδόξων Πατριαρχῶν Πρόεδρε, τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας σεμνή κορυφή καί τῶν Πανελλήνων τοῦ παρελθόντος δόξα, τοῦ παρόντος στηριγμός καί τοῦ μέλλοντος γλυκεῖα ἐλπίς, καλῶς ἤλθετε εἰς τήν πρωτεύουσαν τῆς Ἑλληνικῆς μόνης Μακεδονίας.

Δοξάζομεν τόν Θεόν Πατέρα καί Δημιουργόν, αἰνοῦμεν τόν ἐνανθρωπήσαντα Υἱόν καί Λόγον τοῦ Θεοῦ τόν Μέγαν Ἀρχιερέα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν καί εὐγνωμονοῦμεν τόν ζωοποιόν Παράκλητον, τό Ἅγιον Πνεῦμα, ὅτι Ὑμεῖς, ὁ Πατριάρχης τοῦ Γένους τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων περιπατεῖτε εἰς τήν Γῆν τῆς Μακεδονίας καί δή εἰς τήν ἁγιοτόκον καί ἔνδοξον Θεσσαλονίκην, τήν ἄλλοτε συμβασιλεύουσαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καί νῦν συμπρωτεύουσαν τοῦ κλεινοῦ ἄστεος, τῶν Ἀθηνῶν, τήν καί ἕδραν τῆς καθ' ἡμᾶς ὁμωνύμου Ἱερᾶς Μητροπόλεως, πεφιλημένης καί εἰς Ὑμᾶς ὡς δημοσίᾳ ὡμολογήσατε. Ἀναπνεύσατε τήν ζείδωρον αὔραν τοῦ ΒΔ. Αἰγαίου Πελάγους, τήν δρόσον τῶν Μακεδονικῶν ὀρέων, κατευνάσατε τῶν ποταμῶν τά ὁρμήματα καί πρό πάντων ἐντός τοῦ ἱερωτάτου τούτου Ναοῦ, τοῦ δομημένου ἐπί τοῦ αἵματος τοῦ μαρτυρίου τοῦ μεγαλομάρτυρος ἁγίου Δημητρίου, ὑψώσατε χεῖρας ἱκέτιδας πρός τόν ἐν Τριάδι Ἅγιον Θεόν, ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, ὑπέρ τῆς σωτηρίας τοῦ ἱεροῦ κλήρου καί τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ, τοῦ συγκροτοῦντος μετά τοῦ Ἐπισκόπου αὐτῶν τήν τοπικήν ταύτην Ἐκκλησίαν τῆς Θεσσαλονίκης, καί ὑπέρ τῶν μελῶν τῆς παρούσης συνάξεως.

Ἐπί τῇ παρουσίᾳ τῆς ὑμετέρας Παναγιότητος σήμερον ἐνταῦθα καί ἐπί τῇ θέᾳ τοῦ πολυσεβάστου καί ἱεροῦ Ὑμῶν προσώπου, αἱ καρδίαι ἡμῶν πληροῦνται χαρᾶς καί πνευματικῆς εὐφροσύνης. Ἰδού ὅτι ὁ ἱερός κλῆρος καί ὁ εὐσεβής λαός, εἰς ἡμέραν ἐργάσιμον, οἱ ἄρχοντες τοῦ Κράτους, τῆς Περιφερείας, τοῦ Ναοῦ, τοῦ Δήμου καί τῆς πόλεως, φορεῖς τῶν θεσμῶν καί τῆς νομίμου ἐξουσίας, Ἱεράρχαι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί ἡ ταπεινότης μου, ὑποδεχόμεθα Ὑμᾶς, τόν πρῶτον τῶν Ὀρθοδόξων Πατριάρχην εἰς τόν προσφιλέστατον καί ἱερώτατον τοῦτον τόπον μετ' αἰσθημάτων βαθυτάτου σεβασμοῦ καί εἰλικρινοῦς ἀγάπης, ἐκζητοῦντες τήν ὑμετέραν πατριαρχικήν εὐλογίαν καί τήν πατρικήν στοργήν. Αἴρομεν τάς πύλας τοῦ περικαλ-

λοῦς καί ἱστορικοῦ τούτου ναοῦ καί τῶν καρδιῶν ἡμῶν ἵνα εὐλογήσητε πάντας ἡμᾶς.

Μετά πολλῆς ἀγάπης ἐν Κυρίῳ καί τιμῆς ὑποδεχόμεθα καί τούς συνοδεύοντας Ὑμᾶς Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καί μετά τῆς αὐτῆς ἀγάπης καί τά λοιπά κληρικά καί λαϊκά μέλη τῆς ὑμετέρας συνοδείας.

Καθώς δέ γευόμεθα τῆς χαρᾶς διά τήν ὑμετέραν ἐπίσκεψιν καί μετ' εὐφροσύνης πανηγυρίζομεν διά τήν μετά τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ κοινωνίαν ἡμῶν, αἱ σκέψεις πάντων ἐντεῦθεν μέν ἀνατρέχουν εἰς τάς δέλτους τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, ἀνανεοῦσαι ἐντός ἡμῶν τήν ἐπί αἰῶνας ἀρίζηλον δόξαν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἐκεῖθεν δέ θεῶνται εἰς τήν θριαμβεύουσαν Ἐκκλησίαν τάς μορφάς τῶν προκατόχων Ὑμῶν Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς. Ἀπό τοῦ χρυσορρήμονος καί ὁμολογιακοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τοῦ σοφοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καί τοῦ ἁγίου Φωτίου τοῦ Μεγάλου, μέχρι τῶν ἐσχάτως πατριαρχευσάντων Ἀθηναγόρου τοῦ ἐπιβλητικοῦ καί μεγαλοπνόου καί Δημητρίου τοῦ ἀγαθοῦ καί εἰρηνικοῦ.

Ἡ ἱστορική ἀναδρομή τῶν σκέψεών μας θεᾶται τόν Βόσπορον καί τόν Κεράτιον κόλπον, προσεγγίζουσα μετά ἱεροῦ φόβου τήν ἐσβησμένην τέφραν, τήν ὡς ὑπῆρξε τότε φλογώδη δόξαν τοῦ Ὀρθοδόξου Ἑλληνο-Βυζαντινοῦ θαύματος, τό ὁποῖον προσδιορίζει τόν μακροβιώτερον πολιτισμόν εἰς τήν παγκόσμιον ἱστορίαν τῶν λαῶν. Αἱ πηγαί τῶν δακρύων τοῦ 1204 καί τοῦ 1453 δέν ἔπαυσαν νά ἐξωτερικεύουν διαδοχικῶς, διά τοῦ κλήρου καί τοῦ λαοῦ τῶν Ὀρθοδόξων, τόν βαθύτατον πόνον ἑνός ἐνδόξου Γένους ἀνθρώπων καί τῆς μόνης ἐξ ἀποκαλύψεως Θρησκείας διά τήν κατά παραχώρησιν Θεοῦ, ἐπελθοῦσαν συμφοράν.

Ἔκτοτε καί παρά ταῦτα, ἐν μέσῳ καταιγίδων, τρικυμιῶν καί σεισμῶν, ἡ «κυρά-Δέσποινα», ἡ Παναγία Μήτηρ τοῦ Σωτῆρος καί Λυτρωτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ Πλατυτέρα τῶν Οὐρανῶν καί καθαρωτέρα λαμπηδόνων ἡλιακῶν, ἐκράτησε δεομένη πρός τόν Υἱόν της, ἄσβεστον τήν φλόγα τοῦ Φαναρίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὥστε νά φωτίζῃ κατά τάς σκοτεινάς νύκτας τῶν δοκιμασιῶν τάς ἀτραπούς σωτηρίας, καί νά καταυγάζῃ κατά τάς εἰρηνικάς περιόδους τό ἄσβεστον Φῶς τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως ἀνά τήν Οἰκουμένην. Τούτου τοῦ Φωτός, τοῦ πηγάζοντος ἐκ τοῦ κενοῦ Μνημείου τοῦ Κυρίου, ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καί τῆς ἱερᾶς Παραδόσεως, εἶσθε Ὑμεῖς ὡς πρῶτος ἐν ἴσοις τῶν Ἐπισκόπων τῆς κατά Ἀνατολάς Ἐκκλησίας, ὁ φορεύς τῆς ἑνότητος καί ἡ ἐγγύησις τῆς ὑπάρξεως τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ὁρατή ἔκφρασις τῆς κεφαλῆς τοῦ πνευματικοῦ καί μυστικοῦ σώματος τοῦ Κυρίου, ὡς εἶναι διηρθρωμένη ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία κατά τήν ῥῆσιν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ὅτι ἡ «Ἐκκλησία συστήματος καί συνόδου ἐστιν ὄνομα καί ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἑνώσεως ἐστι καί συμφωνίας ὄνομα».

Ὅθεν ἐνώπιον τοῦ παγχριστιανικοῦ καί θείου αἰτήματος τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως ἡ κατά Ἀνατολάς Ἑλληνική Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, διαθέτουσα τόν ἀκένωτον τοῦτον ἀρχαιοπαράδοτον τῆς πίστεως θησαυρόν, εὖ τε καί καλῶς ἐλέχθη ὅτι ἀποτελεῖ ἐν μέσῳ τῶν δύο μεγάλων ἐκκλησιαστικῶν τμημάτων τῆς Δύσεως, τήν «γέφυραν Ἐκκλησίαν». Χαρακτηρίζεται δέ καί ὀνομάζεται ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία Ἑλληνική, ἔξω πανταχοῦ καί πάντοτε πάσης ἐννοίας ἐθνοφυλετικῆς, ὡς Ἐκκλησία ἡ ὁποία ὠργανώθη, διέπτυξε καί κατωχύ-

ρωσε τά ἑαυτῆς δόγματα, διεκόσμησε τήν θείαν αὐτῆς Λατρείαν καί ἐβίωσε τήν ἑαυτῆς πίστιν ἐντός τοῦ ἑλληνικοῦ πνευματικοῦ χώρου. Ἡ Ἁγία Γραφή, ἡ Θεία Λατρεία τῆς Ὀρθοδοξίας, οἱ Ὅροι καί οἱ Κανόνες τῶν ἱερῶν Συνόδων, ὡς ἑρμηνεία καί βίωσις τοῦ ἐξ ἀποκαλύψεως Θείου Λόγου εὗρον τελειοτάτην ἔκφρασιν καί διατύπωσιν ἐν τῷ τρόπῳ τῆς σκέψεως καί τῆς γλώσσης τῶν Ἑλλήνων. Τῶν διῃρημένων λοιπῶν Ἐκκλησιῶν, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων ῥέει τό πλατύ καί βαθύ ῥεῦμα τῶν αἰώνων, συμπαρασῦρον προκαταλήψεις καί ἀντιθέσεις ἀνθρωπίνας, ἡ γέφυρα Ἐκκλησίας εἶναι ἡ Ὀρθοδοξία, ἐνώπιον δέ τῆς πραγματικότητος τῆς ἑνότητος ταύτης ὁ Pontifex Maximus, ὁ ὕπατος γεφυροποιός, ὁ πρωτεργάτης τῆς ἑνότητος καί τῆς ἑνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν, ὑπό νέαν καί σύγχρονον ἔννοιαν, εἶναι τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον († Κοζάνης Διονύσιος).

Γνωρίζομεν δέ καί ὁμολογοῦμεν τό διαρκές, εἰλικρινές, ἔμπρακτον καί ἐναγώνιον μέλημα τῆς Μητρός Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως διά τήν ἐνδοορθόδοξον ἑνότητα. Αἱ πανορθόδοξοι Διασκέψεις ἐν Κωνσταντινουπόλει τό 1923, ἐν Ἁγίῳ Ὄρει τό 1930, ἐν Ῥόδῳ τό 1961, καί ἡ ὑπό τήν ὑμετέραν καθοδήγησιν προδιάσκεψις τῆς Μεγάλης τῶν Ὀρθοδόξων Προσυνόδου, ἀποτελοῦν φωτεινούς φάρους, τῶν ὁποίων τό ἄσβεστον φῶς ἤναψεν ἡ ἀνύστακτος μέριμνα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου διά τήν ἑνότητα τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Ἐξ ἀφορμῆς αὐτοῦ τοῦ γεγονότος πανεπιστημιακός διδάσκαλος τῆς Θεολογίας ἐσημείωσεν ἁρμοδίως: «Ἡ Οἰκουμενικότης (τοῦ Φαναρίου), ὅπως πράγματι ἐν τῇ μακραίωνι ἱστορίᾳ ἐξησκήθη, δέν σημαίνει ὑποταγήν τῶν ἄλλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί κατάργησιν τῆς αὐτοτελείας αὐτῶν, ἀλλά στενήν καί κοινήν συνεργασίαν τῶν Ἐκκλησιῶν ὑπό τήν πνευματικήν αὐτοῦ καθοδήγησιν πρός κοινήν ἐνέργειαν, πρός χάραξιν κοινῆς ἐκκλησιαστικῆς γραμμῆς, ἰδίως ὅταν πρόκειται νά παρουσιασθῇ ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ὡς μία ἐνιαία ἀδιάσπαστος ὁλότης μέ καθωρισμένον Πρόγραμμα ἀπέναντι ἄλλων Ἐκκλησιῶν ἤ ὁμάδος Ἐκκλησιῶν».

Παναγιώτατε,

Ἐνώπιον ὁλοκλήρου τοῦ φάσματος τῆς συγχρόνου χριστιανικῆς ἐκκλησιαστικῆς προβληματολογίας εὑρισκόμενος Ὑμεῖς προσωπικῶς Πρῶτος μετά τῶν περί Ὑμᾶς πολυτίμων συνεργατῶν Ὑμῶν ἐν Κυρίῳ, ἀντιλαμβανόμεθα τάς εὐθύνας καί τάς ἀνησυχίας ὑπό τῶν ὁποίων κατέχεσθε διά τό μέλλον τῶν Ἐκκλησιῶν καί διά τήν ἐν αὐταῖς ἀποτελεσματικήν ἄσκησιν τῆς ποιμαντικῆς μερίμνης, τῆς ὁποίας κύρια γνωρίσματα εἶναι ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, ὁ εὐαγγελισμός τοῦ λαοῦ, τῶν ἐγκοσμίων ἀγαθῶν ἡ ἐπάρκεια, ἡ ἐκ τῶν δοκιμασιῶν παράκλησις καί ἡ ἐλπίς τῆς σωτηρίας. «Ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι» (Β΄ Κορ. 7, 5), σημειώνει ἐκ τῆς ἱεραποστολικῆς ἐμειρίας του ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Ὑπό τῶν αὐτῶν, κατ' ἀναλογίαν συναισθημάτων κατεχόμεθα καί ἡμεῖς, «ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τούς ταπεινούς παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεός ἐν τῇ παρουσίᾳ» (Β΄ Κορ. 7, 6) τῆς ὑμετέρας Παναγιότητος ἐν μέσῳ ἡμῶν.

Οὕτως αἰσθητότερον ἀντιλαμβανόμεθα σήμερον τό ὕψος τῶν ὑμετέρων Ἀποστολικῶν ἐπισκέψεων εἰς τά Ὀρθόδοξα Πατριαρχεῖα, εἰς τάς αὐτοκεφάλους Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας καί εἰς αὐτάς ἀκόμη τάς ἀπομεμονωμένας γεωγραφικῶς Ἱεράς Μητροπόλεις εἰς ἁπάσας τάς Ἠπείρους, καί ὅπου Γῆς λαός τοῦ Θεοῦ διψῶν τάς πηγάς τῶν ὑδάτων ἀναζητεῖ, ἵνα πνευματικῶς εὐφρανθῇ. Ὑμεῖς ὡς πνευματέμφορος

ἐξαγγελεύς τῆς πατροπαραδότου ἡμῶν Πίστεως ἰχνηλατήσατε τήν σύγχρονον ἀνθρωπίνην πραγματικότητα, ἀπό τῆς τελευταίας ἐνορίας ἤ κοινότητος, μέχρι τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου καί τοῦ Καπιτωλίου τῆς πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ πανισχύρου, κατά κόσμον, Χώρας τῆς Ἀμερικῆς. Εἴμεθα δέ βέβαιοι ὅτι καί ἐν μέσῳ τῶν λαμπροτέρων εἰς τόν ξένον κόσμον ἐπισκέψεων, οὐδέποτε ἀφίστασθε τῆς θέας, καί οὐδέποτε παραιτεῖσθε τοῦ βάρους τοῦ Σταυροῦ τοῦ Φαναρίου, τόν ὁποῖον σταθερῶς αἴρετε ἐπ' ἐλπίδι τῆς ἡμέρας τῆς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου παρουσίας, ἔνθα πάντας ἡμᾶς ἀναμένει ἡ Ἀνάστασις. Ἠχηρός φθάνει καί πάλιν εἰς τάς ἀκοάς ἡμῶν ὁ βαρυσήμαντος λόγος τοῦ οὐρανοβάμονος Παύλου «Χριστῷ συνεσταύρωμαι, ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ ἐν ἐμοί Χριστός» (Γαλ. 2, 19-20).

Αἱ ὑμέτεραι Προσευχαί καί ἡ εἰλικρινής συνηγορία διά τήν εἰρήνην εἰς τήν περιοχήν καί εἰς ὅλον τόν κόσμον, ἡ πανανθρωπίνη ἐπιθυμία δι' αὐτήν, καθώς καί αἱ τρέχουσαι ἐξελίξεις εἰς τάς διεθνεῖς σχέσεις, παρέχουν ἐλπίδας εἰς τούς ἀγωνιῶντας λαούς διά τήν τελικήν ἐπικράτησιν τῆς ὑψίστης αὐτῆς δωρεᾶς τοῦ Θεοῦ. Αὕτη ἡ εἰρήνη θά εἶναι ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ καί τοῦ κόσμου. «Ἔχοντες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα, πολλῇ παῤῥησίᾳ χρώμεθα» (Β΄ Κορ. 3, 12) ἐνταῦθα, διά νά ὑποβάλωμεν τήν παράκλησιν πρός Ὑμᾶς, τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην τῶν Ὀρθοδόξων καί τοῦ Γένους. Ὡς Ἀρχιερεύς καί λειτουργός τοῦ Ὑψίστου, ὡς προνοητικός ποιμήν καί πατήρ στοργικός ἐκζητήσατε τήν ἐπίβλεψιν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν ἐπί τήν ἄμπελον ταύτην τῆς Θεσσαλονίκης καί τῆς Μακεδονίας μας ὅλης, καί διά τῶν τιμίων χειρῶν Ὑμῶν εὐλογήσατε τόν εὐσεβῆ λαόν. Τόν λαόν τοῦ Θεοῦ τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων, τῶν ἀπό αἰώνων διαβιούντων ἐν εἰρήνῃ καί ὁμονοίᾳ, ἵνα διατηρῆται ἀδιατάρακτος, εἰρηνική καί μεστή ἔργων ἀγαθῶν ἡ συμβίωσις καί ἡ φιλική ἀναστροφή εἰς αἰῶνας αἰώνων. Εὐλογήσατε τούς ἄρχοντας τοῦ ἱεροῦ τόπου καί ἐμπνεύσατε ἀγαθά εἰς τάς καρδίας αὐτῶν ὑπέρ τοῦ λαοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας.

Εὐλογήσατε διά τῶν χειρῶν Ὑμῶν τήν νεότητα καί ἅπασαν τήν σπουδάζουσαν νεολαίαν τῆς πατρίδος ἡμῶν.

Μνήσθητε ἐν ταῖς προσευχαῖς Ὑμῶν τῆς Ἱερᾶς Ἱστορικῆς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, μετά τῶν πέντε (5) Δήμων αὐτῆς.

Μνήσθητε τῆς ἐνδόξου πατρίδος ἡμῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ἱκετεύσατε διά τήν εἰρήνην καί τήν ἑνότητα τῶν Ὀρθοδόξων.

Παρακαλέσατε διά τόν σεβασμόν καί τήν ἀγάπην πρός τό περιβάλλον καί ὑπέρ πάντων τῶν ἐχόντων ἀνάγκην τῆς παρά τοῦ Θεοῦ βοηθείας.

Ἡμεῖς ὅλοι, ἱερός κλῆρος καί λαός δέν θά παύσωμεν ποτέ νά προσευχώμεθα πρός τόν πανοικτίρμονα Θεόν καί ἀρχιποίμενα τῆς Ἐκκλησίας καί μέγαν Ἀρχιερέα Κύριον Ἰησοῦν, ὑπέρ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί τῆς ἐκπληρώσεως τῆς ἱερᾶς σωτηριώδους καί οἰκουμενικῆς ἀποστολῆς αὐτῆς, ὑπέρ τῆς εὐνοϊκῆς καί δικαίας λύσεως τῶν προβλημάτων καί αἰτημάτων αὐτῆς ἐν Τουρκίᾳ, ὑπέρ τῆς ὑγιείας καί μακροημερεύσεως τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος ὥς χρόνους ἑκατόν, καί ὑπέρ τῆς ἐκπληρώσεως παντός ἀγαθοῦ καταθυμίου τῶν ἁγίων Ἀρχιερέων καί λοιπῶν συνεργῶν τοῦ ἐνδόξου καί θεοστηρίκτου Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

ΚΑΛΩΣ ΗΛΘΕΤΕ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΕ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 26.10.2006

Ἐξοχώτατε
Κύριε Πρόεδρε
τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας
πολυαγαπητέ μας κ. Κάρολε Παπούλια,

Ἐξοχώτατε κύριε Πρωθυπουργέ,
Ἀξιότιμε κύριε Ἀρχηγέ τῆς Ἀξιωματικῆς Ἀντιπολιτεύσεως,
Σεβασμιώτατοι Μητροπολῖται καί Ἀρχιερεῖς καί συνεργάται ἱερεῖς,
Κύριοι Ὑπουργοί, Κύριοι Βουλευταί,
Κύριε Περιφερειάρχα–Κύριε Νομάρχα,
Κύριε Δήμαρχε,
Κύριοι Εἰσαγγελεῖς καί πρόεδροι Ἐφετῶν,
Κύριοι Πρόξενοι,
Κύριοι Πρυτάνεις καί Ἐκπαιδευτικοί,
Κύριε Ἀρχηγέ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης,
Κύριε Ἀρχηγέ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ,
Κύριε Ἀρχηγέ τοῦ Γ.Ε. τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ,
Κύριε Ἀρχηγέ τοῦ Γ.Ε. τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας,
Κύριε Ἀρχηγέ καί Στρατηγοί τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας,
Εὐλογημένε τοῦ Κυρίου λαέ, στήριγμα τῆς πατρίδος καί τῆς πίστεως,
Ἐκπρόσωποι ἄλλων δογμάτων καί ἄλλων θρησκευμάτων,
Ἀγαπητοί μετανάσται καί ἐπισκέπται ἀπό ἄλλες χῶρες.

Καλῶς ἤλθατε κύριε Πρόεδρε τῆς Δημοκρατίας στήν ἱστορική καί ἔνδοξη καί πανέμορφη Θεσσαλονίκη, τήν προσφιλέστατη καί ἀξιοσέβαστη τῶν Ἑλληνορθοδόξων πόλη, τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καί τῆς μετά τῶν ἄλλων ἀδελφῶν πόλεων, τῆς μοναδικῆς Μακεδονίας γεννήτρα, τῶν Βυζαντινῶν συμβασιλεύουσα μέ τήν ἐνδοξότατη Πόλη, καί τῶν συγχρόνων Ἑλλήνων τήν συμπρωτεύουσα πόλη, μέ τό κλεινό καί προσφιλές ἄστυ τῶν Ἀθηνῶν, τῆς πρωτευούσης δηλονότι τοῦ συγχρόνου Κράτους τῶν Πανελλήνων.

Καλῶς ἤλθατε, Κύριε Πρόεδρε, μαζύ μέ τούς ἐντιμοτάτους ἄρχοντες καί ταγούς τῆς Πολιτείας, στόν περίλαμπρο καί γεμάτο δόξες Ἱερό τοῦτο Ναό, τό κλέος τῆς Ὀρθοδοξίας καί τό σέμνωμα τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν τῶν Βαλκανίων, ἀφοῦ ἐθεμελιώθηκε ἀπό αἰώνων, πρός δόξαν Χριστοῦ, στόν αἱμάτινο τόπο τῶν βασανιστηρίων καί τοῦ θανάτου τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, πολιούχου τῆς Θεσσαλονίκης. Ὁ δημοφιλέστατος καί ἱερώτατος ἅγιος Δημήτριος, ἀξιωματοῦχος καί νέος στήν ἡλικία, Χριστιανός ἐνθουσιώδης καί μιμητής τοῦ Χριστοῦ, ἀφῆκε μέγιστο ὑπόδειγμα προσευχῆς, ὁμολογίας, παῤῥησίας, ἡρωϊσμοῦ, αὐτοθυσίας καί θέας τῆς Οὐράνιας ζωῆς. Μέ τόν Νέστορα, πνευματικό του παιδί, συνέτριψε στό στάδιο τήν ὑψηλόφρονα γνώμη τῆς ἀθέου ἐξουσίας, ἀνέδειξε τήν πνευματική ἐλευθερία ὡς ὕψιστο ἀνθρώπινο χρέος, ἐξουδετέρωσε τήν βία, προσέβαλε τό καθεστώς τῆς ἀπολυταρχίας, καί ἐχάρισε πολυπτέρυγες πτήσεις στό φρόνημα τῶν Χριστιανῶν γιά τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία του. Οἱ πύλες τῆς αἰωνίου ζωῆς ἄνοιξαν γιά νά δεχθοῦν τά νέα μυρίπνοα ἄνθη τοῦ Παραδείσου, τόν μεγαλομάρτυρα ἅγιο Δημήτριο καί τόν συναθλητή του ἅγιο Νέστορα. Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ εἶχε θριαμβεύσει· «Εἰ ἐμέ ἐδίωξαν καί ὑμᾶς διώξουσι... Ἀλλά θαρσεῖτε ἐγώ νενίκηκα τόν κόσμον» (Ἰω. 15,20 καί 16,33).

Ἔκτοτε καί ἐπί αἰῶνες μέχρι καί σήμερα ὁ ἱερός καί ἁγιασμένος τοῦτος τόπος ἔγινε πανορθόδοξο καί παγχριστιανικό προσκύνημα. Ποταμός θαυμάτων στή ζωή τῶν πιστῶν, πού ἐπικαλοῦνται τόν ἅγιο καί προσκυνοῦν μετά δακρύων τά ἱερά λείψανα, τά φυλασσόμενα εἰς τήν ἐνώπιόν μας περίτεχνη λάρνακα πρός ἁγιασμό τῶν πιστῶν καί δόξα Θεοῦ.

Ἡ σημερινή ἡμέρα, ἡ 26η Ὀκτωβρίου, ἡμέρα μνήμης τοῦ ἁγίου Δημητρίου, εἶναι ἡ ἡμέρα θαῦμα τῆς 26ης Ὀκτωβρίου 1912, ὅταν τά ἑλληνικά στρατεύματα, μετά ἀπό δαφνοστεφεῖς ἀγῶνες εἰσῆλθαν στήν πόλη τῆς Θεσσαλονίκης νικητές, καί τήν παρέλαβαν ἐπισήμως ἀπό τίς ξενικές δυνάμεις κατοχῆς, πού ἀπεσύρθησαν στά ἰδικά τους προγενέστερα σύνορα.

Ἡμέρα χαρᾶς καί εὐφροσύνης. Ἡμέρα συγκινήσεως καί δακρύων. Ἡμέρα ἑλληνικῆς δόξας καί μεγάλου τροπαίου. Ἡμέρα τιμῆς καί ἡρωϊκῶν διακρίσεων γιά τούς ἡγέτες τῆς πολιτικῆς καί τοῦ στρατοῦ μας. Ἡμέρα πίστεως καί εὐγνωμοσύνης πρός τόν ἅγιο Θεό. Ὅπως καί τόσες ἄλλες φορές στό παρελθόν, οἱ Ἕλληνες Χριστιανοί ἠσθάνοντο μυστικά τόν ἔφιππο ἅγιο Δημήτριο πάνω στό κόκκινο ἄτι του νά διατρέχῃ τά τείχη καί τίς γειτονιές τῆς

Θεσσαλονίκης καί νά σταθμεύη τροπαιοῦχος σέ τοῦτο τό ἱερό παλάτι τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, πού μᾶς σκεπάζει καί μᾶς σήμερα. Ἡ γαλανόλευκη σημαία μας μέ τόν ἄσπρο σταυρό στήν καρδιά της καί τόν χρυσίζοντα στόν ἱστό της κυματίζει στίς ψυχές, στίς βουνοκορφές, στούς κάμπους καί στίς θάλασσές μας, ἀφοῦ ἡ Θεσσαλονίκη μας καί ἡ μοναδική Μακεδονία μας εὑρίσκεται στά χέρια τῶν παιδιῶν της. Ἡ ἱστορία καταγράφει ἐπακριβῶς τά γεγονότα καί ἀνοίγει τίς σελίδες της γιά νά μελετήσουν καί νά διδαχθοῦν οἱ γενεές τῶν ἐπιγόνων.

Αὐτά τά γεγονότα, σάν τό σημερινό τοῦ 1912, καί σάν τό μεθαυριανό τοῦ 1940, πρέπει νά κρατᾶμε στά χέρια μας οἱ σύγχρονοι Ἕλληνες σάν ἀδιάσειστα καί ἀξεπέραστα στοιχεῖα τῶν προγονικῶν μας κατορθωμάτων καί νά προβάλλωμε στούς συμπατριῶτες μας τούς Εὐρωπαίους, στούς εἰρηνικούς, ἀλλά τόσο διαφορετικούς καιρούς μας, πού ὅμως κι αὐτοί, ὡς λαοί πράττουν ἀνάλογα γιά τήν ἱστορία τους. Καλά καί χρήσιμα εἶναι τά δημοσιονομικά, οἱ προϋπολογισμοί, ἡ εἰσοδηματική πολιτική, οἱ ἐπενδύσεις, τά προγράμματα γιά οἰκονομική στήριξη, καί τά συναφῆ, ἀλλά ὁ πυρήνας τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως εἶναι κυρίως πνευματικός, καί γι' αὐτό αἰώνιος. Οἱ ἀλληλοσυγκρουόμενες ἰδεολογίες, ὡς ἀνθρώπινες ἐπινοήσεις, ὑποδεικνύουν ἐπιθυμητά ἐπιτεύγματα, ἀλλά τό ἀνθρώπινο πρόσωπο καί ἀξίες ὅπως ἡ φιλοπατρία καί τό αἴσθημα τῆς εὐθύνης ἔναντι αὐτῶν πού ὡς ἀξία ἔρχονται μετά ἀπό μᾶς, εἶναι ἀξίες ἀξεπέραστες. Ἀπό τόν Ὅμηρο καί τόν Πλάτωνα, τούς τραγικούς καί τόν Θουκιδίδη μέχρι καί τίς εὐαγγελικές προτροπές ἡ φιλοπατρία καί οἱ ἄλλοι ἀδάμαντες τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρέπειας καί πνευματικότητος κυριαρχοῦν στό στερέωμα τῶν κοινωνικῶν ἀπαιτήσεων.

Ἐξοχώτατε, κύριε Πρόεδρε,

Ἐπανέρχομαι στή χαρά τῆς σημερινῆς ἡμέρας, μέ τήν πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία, τήν χθεσινή Λιτανεία, τόν ἑσπερινό καί τήν παροῦσα ἐπίσημη Δοξολογία, γιά τήν μνήμη τοῦ ἁγίου Δημητρίου καί τήν ἀπελευθέρωση τῆς Θεσσαλονίκης μας. Τῆς Θεσσαλονικής μας πού ἔχει τό προνόμιο νά συνδυάζη τήν παράδοση μέ τήν σύγχρονη πρόοδο καί ζωή. Τῆς Θεσσαλονίκης μας μέ τόν πολιτισμικό της πλοῦτο. Τῆς Θεσσαλονίκης μας μέ τούς κατοίκους της γεμάτους ἀπό τίς καταβολές τῆς μεγαλεξανδρινῆς ἑποποιΐας, τῆς βυζαντινῆς πολύπτυχης μεγαλουργίας, τῆς ἐπιβιώσεως μέ Χριστό καί Ἑλλά-

δα κατά τήν περίοδο τῆς σκλαβιᾶς, μέ τῶν Μακεδονομάχων τά κατορθώματα, μέ τῶν ἡρώων τοῦ Σαράντα τίς θυσίες, καί βεβαίως σήμερα μέ τήν δημιουργικότητά μας καί τά προβλήματά μας, μπροστά σέ μιά καινούργια ἐποχή. Σᾶς βεβαιώνουμε ὅτι τά προβλήματα τοῦ λαοῦ τῆς Θεσσαλονίκης καί τῆς περιφερείας, προσπαθοῦμε οἱ ἀσκοῦντες τά ἀξιώματα καί τίς εὐθῦνες νά τά καθιστοῦμε δικά μας προβλήματα, ἀγωνιζόμενοι ἔτσι γνήσια γιά τήν ἐπίλυσή τους σέ ἐπίπεδο κέντρου καί περιφερείας.

Ἄς προσευχηθοῦμε, λοιπόν, σήμερα ὅλοι, ἱερός κλῆρος καί εὐσεβής λαός, γιά νά μᾶς χαρίζῃ ὁ ἅγιος Θεός, διά τῶν πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Θεσσαλονικέως,

χρόνους εἰρηνικούς καί εὐλογημένους,

ἀσφαλῆ καί ἄτρωτη τήν πατρίδα μας τήν Ἑλλάδα,

ἑνότητα καί δημιουργία στό Κράτος μας καί στό λαό μας,

ἀγάπη χριστιανική καί φιλαλληλία,

ἐργατικότητα καί δυναμικότητα γιά καλά ἔργα,

δικαιότερη κατανομή τῶν ἀγαθῶν καί τοῦ πλούτου,

σταθερή μνήμη εὐγνωμοσύνης πρός τούς ἥρωες προγόνους μας,

ὑπόδειγμα βίου καί διαρκῆ μέριμνα γιά τίς νέες γενιές τῶν παιδιῶν μας μέσῳ τῆς παιδείας, τῆς οἰκογενείας, τῆς Ἐκκλησίας καί ὁλόκληρης τῆς ἑλληνικῆς Πολιτείας.

Χρόνια Πολλά, εἰρηνικά, ἑλληνικά καί ὀρθόδοξα,

Κύριε Πρόεδρε.

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΦΥΛΛΟ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟ ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΥ

- Ἐκδότης: Η ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
- Τυπογραφεῖο: "ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ" Ἰασίου 1 - ΑΘΗΝΑ
- Ἀπευθύνεσθε: «ΕΥΛΟΓΙΑ» - Ἱερά Μητρόπολη - Βογατσικοῦ 7
  Τ.Κ. 54622 - Θεσσαλονίκη
- Ἡ «ΕΥΛΟΓΙΑ» διανέμεται δωρεάν.
- Δεκτές αὐτοπροαίρετες δωρεές ἀναγνωστῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολη Θεσσαλονίκης ἐξεδόθη ἡ παρακάτω

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ:

«Ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ κ. ΑΝΘΙΜΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΤΑΙ ΤΟΝ ΕΒΡΟ»

«Κατόπιν προσκλήσεως τοῦ **Σεβ. Μητροπολίτου Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμου,** παραγόντων τῆς **Ἀλεξανδρουπόλεως,** καί τοῦ ἀκριτικοῦ λαοῦ τῆς περιοχῆς, ὁ **Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος** ἐπισκέπτεται τό προσεχές διήμερον **Σαββάτου καί Κυριακῆς, 16 & 17 Σεπτεμβρίου,** τήν περιοχή τοῦ **Ἔβρου,** ὅπου ὑπηρέτησε ὡς ἀρχιερεύς ἐπί τριάντα χρόνια.

Κατά τήν διάρκεια τῆς ἐπισκέψεως ὁ **Παναγ. Θεσσαλονίκης καί ὁ οἰκεῖος Ἐπίσκοπος** θά ἐγκαινιάσουν τό πρωΐ τῆς **Κυριακῆς** τήν διώροφη ἐκκλησία τῆς **Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ** στήν ἀκριτική κωμόπολη τῶν **Φερῶν.** Μετά τά **Ἐγκαίνια** θά τελεσθῇ ἡ πρώτη **Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία** μέχρι τίς **11.30 π.μ.** Ἡ τελετή θά μεταδοθῇ ἀπό τήν τηλεόραση τῆς **4Ε** καί τῆς **ΕΤ3.**

Στίς **6.00 τό ἀπόγευμα** τῆς ἰδίας ἡμέρας οἱ δύο Μητροπολῖται θά ἐγκαινιάσουν τό **«Ἀνθίμειο Πολιτιστικό Ἐκκλησιαστικό Ἵδρυμα»** στήν πόλη τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως, στό ὁποῖο ἤδη ἔχουν μεταφερθῇ τά γραφεῖα τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Καί τά δύο αὐτά ἔργα, ὁ **Ναός τῶν Φερῶν** καί τό **«Ἀνθίμειο Πολιτιστικό Ἵδρυμα»** ἐθεμελιώθησαν καί ἀνηγέρθησαν ὑπό τοῦ νῦν **Παναγιωτάτου Θεσσαλονίκης ὡς Μητροπολίτου Ἀλεξανδρουπόλεως.**

Ἀξίζει νά ἀναφερθῇ ὅτι ὁ μέν ἱερός **Ναός τῶν Φερῶν** ἀνηγέρθη μερίμνῃ τοῦ **Μητροπολίτου Ἀνθίμου** μέ δωρεές τῶν πιστῶν καί μέ ἔκτακτες κρατικές ἐπιχορηγήσεις, ἐνῶ τό **«Ἀνθίμειο Ἵδρυμα»** ἀνηγέρθη ὑπό τοῦ ἰδίου μετά ἀπό ἐπίπονες προσπάθειες μέ πρόγραμμα τῆς **Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως** μέσῳ τῆς **Περιφερείας Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καί Θράκης** καί μέ τήν συμβολή τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Νομαρχίας Ἔβρου.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ καί ἐξ ἀφορμῆς δημοσιευμάτων μερίδος τοῦ ἀθηναϊκοῦ τύπου διευκρινίζεται ὅτι **καμμία ὑπόδειξη ἤ παρέμβαση δέν ἔγινε ἀπό οἱονδήποτε πολιτικό ἤ κυβερνητικό παράγοντα, σχετικά μέ τήν διάρκεια καί τό περιεχόμενο τῆς ὁμιλίας τοῦ Παναγιωτάτου στά ἐπίσημα Ἐγκαίνια τῆς Δ.Ε.Θ.** Ἡ ὁμιλία αὐτή **ἔτυχε γενικῆς ἐπιδοκιμασίας** διότι τό κεντρικό νόημά της **ἀφοροῦσε τά διδάγματα καί τίς ἐμπειρίες τῆς ἱστορίας γιά τήν περιοχή τῆς Θεσσαλονίκης καί τῆς Μακεδονίας μας».**

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Σ.Σ. Τό ὡς ἄνω Πρόγραμμα τῆς ἐπισκέψεως στόν Ἔβρο ἐφημόσθη, ὅπως ἀναγράφεται στήν Ἀνακοίνωση. Ἡ συγκίνηση ἦταν ἔκδηλη σέ ὅλες τίς στιγμές.

Ὁ Πρωθυπουργός κ. Κώστας Καραμανλῆς ἐνῶ ἀσπάζεται τό ἱερό Εὐαγγέλιο κατά τήν εἴσοδό του στόν Ναό τοῦ ἁγίου Δημητρίου γιά τήν ἐπίσημη Δοξολογία ἐπί τῇ ἀπελευθερώσει τῆς Θεσσαλονίκης, τήν 26-10-2006.

Μαθητές καί μαθήτριες πολυτέκνων οἰκογενειῶν πού ἐβραβεύθησαν, ἐπειδή ἀρίστευσαν στά μαθήματά τους, σέ ἐκδήλωση τοῦ Συλλόγου πολυτέκνων «οἱ Ἅγιοι Πάντες». Δίπλα στόν Παναγιώτατο ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Ἐρωτόκριτος Θεοτοκᾶτος.

Οἱ Σεβ. Μητροπολῖται (μή διακρινόμενοι ὅλοι) κατά τήν Δοξολογία τῆς 26-10-06 στόν ἅγιο Δημήτριο Θεσσαλονίκης στήν Ὡραία Πύλη καί πρό τῆς Λάρνακος τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου.

Ἀπό τά ἐγκαίνια τοῦ νέου Ναοῦ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στίς Φέρες Ἔβρου. Ἡ ἐκκλησία αὐτή εἶναι διώροφη, καί τά ἐγκαίνια ἐτέλεσαν οἱ Σεβ. Μητροπολῖται Θεσσαλονίκης Ἄνθιμος καί Ἀλεξανδρουπόλεως Ἄνθιμος μετά τοῦ ἱεροῦ κλήρου, τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ καί τῶν Ἀρχῶν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Κάρολος Παπούλιας, ὁ Παναγ. Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος, ὁ Ὑπουργός Μακεδονίας καί Θράκης κ. Γ. Καλλατζῆς καί ὁ βουλευτής κ. Γ. Καστανίδης, ἐκπρόσωπος τῆς Ἀξ. Ἀντιπολιτεύσεως, στήν αἴθουσα τελετῶν τοῦ Ἀριστοτελείου γιά τήν ἐθνική ἐπέτειο τῆς 28ης Ὀκτωβρίου.

Ἡ μουσικολόγος καθ. κ Μ. Τζώνου-Σκαλτᾶ ξεναγεῖ τόν Πρόεδρο κ. Κάρολο Παπούλια, τόν Ὑπουργό κ. Γ. Καλλατζῆ, τούς βουλευτάς κ.κ. Καλαφάτη καί Ἰωαννίδη κ.ἄ. στό ἐγκαινιασθέν ἐκκλησιαστικό Μουσεῖο τῆς Ἱ.Μ.Θεσσαλονίκης τήν 27-10-2006.

Στό καινούριο ἐκκλησιαστικό Μουσεῖο τῆς Ἱ. Μ. Θεσ/νίκης ὁ καθηγητής κ. Παναγ. Τζῶνος καί ἡ σύζυγός του κ. Ματούλα Τζώνου-Σκαλτᾶ πού ἐπιμελήθηκαν ὅλη τήν συγκρότησή του καί ὁ Πρόεδρος τῆς ΑΓΕΤ-ΗΡΑΚΛΗΣ, ἐκ τῶν χορηγῶν τοῦ Μουσείου.

Πολύτεκνες οἰκογένειες ἀπό τήν Θεσσαλονίκη μέ 13 παιδιά ἡ κάθε μία, ἔτυχαν εἰδικῶν ἐπαίνων καί συμπαραστάσεως ἀπό τόν Μητροπολίτη καί τόν ὑφυπουργό ἀθλητισμοῦ κ. Γ. Ὀρφανό.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ
τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης
κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΥ
πρός τήν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τόν Πρόεδρο τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας
κ.κ. Κάρολο Παπούλια

κατά τά Ἐγκαίνια τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
τήν Παρασκευήν 27ην Ὀκτωβρίου 2006

Ἐξοχώτατε
Κύριε Πρόεδρε
τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας
κύριε Κάρολε Παπούλια,

Ἡ Ὀρθόδοξη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἔχει ὡς κύριο σκοπό τῆς ἀποστολῆς της τόν **Εὐαγγελισμό** τῶν ἀνθρώπων διά τοῦ κηρύγματος, τόν ἁγιασμό τῶν πιστῶν διά τῆς **Χάριτος** τῶν ἱερῶν μυστηρίων καί τήν διά τῆς μετανοίας ἀνοδική πορεία τῶν **Χριστιανῶν** πρός τόν τελικό σκοπό, τῆς ἐν **Χριστῷ Ἰησοῦ** σωτηρίας.

Ἕνας ἄλλος βασικός σκοπός τῆς **Ἐκκλησίας** εἶναι ἡ ἄσκηση τῆς μεγάλης ἀρετῆς τῆς ἀγάπης διά τῆς ἐμπράκτου φιλανθρωπίας, τόσον ἀπό τά μέλη τῆς **Ἐκκλησίας,** ὅσον καί ἀπό τήν ἴδια μέσῳ τοῦ κυττάρου τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, πού εἶναι ἡ ἐνορία καί ὑπό εὐρύτερη θεώρηση ὁ μοναχικός βίος.

Πέραν αὐτῶν τῶν σημαντικωτάτων ζητημάτων, τά ὁποῖα διαπτύσσει ἡ **Ἐκκλησιολογία** καί ἡ συνολική **Θεολογία,** ἐνεργοῦσες μέ τήν ἔρευνα καί τήν σπουδή, ὡς θεραπαινίδες τῆς **Κιβωτοῦ** τῆς σωτηρίας, δηλ. τῆς **Ἐκκλησίας**, ὑπάρχουν καί ἄλλα μεγάλα θέματα καί κεφάλαια, τά ὁποῖα ἀποτελοῦν τόν μεγάλο κορμό τῆς πνευματικῆς δημιουργίας καί τό θεμέλιο ἑνός οἰκοδομήματος, πού εἶναι ὁ πολιτισμός. Ὁ πολιτισμός!, δηλαδή τό μεγάλο αὐτό κεφάλαιο τῆς ζωῆς τῶν κοινωνιῶν καί τῶν λαῶν.

Ἡ **Ἐκκλησία** μέσα στήν πάροδο τῶν αἰώνων, ἀποβλέπουσα πάντοτε στούς σταθερούς πνευματικούς σκοπούς της, ἀνέπτυξε τόν προφορικό λόγο, τήν συγγραφή, τήν ῥητορική, τήν ποίηση, τήν φιλοσοφία, τήν ἀρχιτεκτονική, τήν γλυπτική, τήν μουσική, τήν ζωγραφική, ἐκ τῆς ὁποίας ἐσχηματίσθη ὁ μεγάλος κόσμος καί διάκοσμος τῶν ἱερῶν εἰκόνων. Ἡ ἀναφορά στίς εἰκόνες ἀπαιτεῖ μακρότατο λόγο. Τούτη τήν ὥρα ἀρκεῖ νά ἀξιολογήσωμε τίς νεώτερες ἀπόψεις

ὑπέρ τοῦ **Βυζαντινοῦ** πολιτισμοῦ καί νά συνεκτιμήσωμε τά ἐκκλησιαστικά μουσεῖα, καί τίς συλλογές στήν **Ἑλλάδα**, στήν **Κωνσταντινούπολη** καί στίς βαλκανικές χῶρες, πού διασώζουν τίς ἱερές εἰκόνες, τίς προβάλλουν στούς φιλοτέχνους καί στούς πιστούς καί τίς φυλάσσουν ὡς πολυτίμους καί ἀνεκτίμητους θησαυρούς τοῦ ὀρθοδόξου πνευματικοῦ πολιτισμοῦ καί τῆς πατρώας εὐσεβείας.

Ἡ γνωστή μας ἀναστήλωση τῶν εἰκόνων εἶναι θρίαμβος καί δόξα τῆς **Ἐκκλησίας,** ἐπειδή ἡ ἴδια ὀρθόδοξη εἰκόνα εἶναι μιά δοξολογία. Περιῤῥέεται ἀπό τήν δόξα καί τήν ὑμνεῖ μέ τά δικά της μέσα. Τό ἀληθινό κάλλος δέν ἔχει ἀνάγκη ἀπό ἀποδείξεις. Τό νοητό περιεχόμενο τῶν εἰκόνων εἶναι δογματικό, γι᾽ αὐτό καί «ὡραία» δέν εἶναι ἡ εἰκόνα ὡς ἔργο τέχνης, ἀλλ᾽ ἡ ἀλήθεια της. Μιά εἰκόνα δέν μπορεῖ ποτέ νά εἶναι «ὄμορφη». Ἡ ὡραιότητά της ἀπαιτεῖ μιά πνευματική ὡριμότητα γιά νά τήν ἀναγνωρίσωμε. Εἶναι ὑπέροχο τό θαυμάσιο χάρισμα κάθε πλάσματος νά εἶναι μορφή, κάτοπτρο τοῦ ἄπλαστου. Αὐτό τό ὕψος τῆς θεοπνευστίας προϋποθέτει ἡ χαρισματική διακονία τῶν «ἁγίων ἁγιογράφων» καί ὁδηγεῖ ἀπό τήν τέχνη σέ «ἱερή τέχνη». Ἡ ὅραση τῶν ὀρθοδόξων εἶναι λειτούργημα πίστεως, διδάσκει ὁ **π. Παῦλος Εὐδοκίμωφ**. Βλέποντας μία εἰκόνα τοῦ **Χριστοῦ,** μή λησμονεῖτε τόν λόγο τοῦ **Κυρίου· «ὁ ἑωρακώς ἐμέ ἑώρακε τόν πατέρα»** (Ἰω. 14, 9). Ἡ εἰκόνα βρίσκει τήν βιβλική θεμελίωσή της στή δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου **«κατ᾽ εἰκόνα Θεοῦ»**.

Γι᾽ αὐτό στήσαμε κι᾽ ἐμεῖς τό ἐκκλησιαστικό μας **Μουσεῖο**. Ἕνα **Μουσεῖο** μικρό μέν ἀλλά δυνατό. Ἕνα Μουσεῖο ἀληθινό διαμάντι. Ἡ ἐμπειρία ἀπό τό **Μουσεῖο** πού κάναμε στήν Ἀλεξανδρούπολη μέ ὠθοῦσε νά κάνω κάτι ἀνάλογο γιά τήν **Θεσσαλονίκη** μας. Ἡ ἀφορμή δόθηκε ἀπό τήν ἔκθεση εἰκόνων πού ὑπῆρχε ἐντός τοῦ παρόντος ἐπισκοπείου καί ἀπό τήν ἐλπίδα συγκεντρώσεως καί ἄλλου ὑλικοῦ. Ὁλόκληρο τό ὑλικό ἀνεξαιρέτως ἔχρηζε καθαρισμοῦ καί συντηρήσεως. Ἀπό τίς αἴθουσες τοῦ Ἐπισκοπείου μετεκινήσαμε τίς εἰκόνες ἀξίας στό **Μουσεῖο**. Ἱεροί Ναοί μᾶς παρέδωκαν ἀξιόλογες εἰκόνες, κρατῶντας τά δικαιώματά τους, γιά νά ἐκτεθοῦν στό **Μουσεῖο**. Ἐκκλησιαστικά σκεύη, εὐαγγέλια, ἄμφια καί ἐγκόλπια ἐπῆραν τήν θέση τους στό **Μουσεῖο**.

Τό σημαντικώτερο ἐξ ὅλων καί πλέον χρήσιμο εἶναι ὅτι μέσῳ τῶν εἰκόνων προσπαθήσαμε νά προσεγγίσωμε τήν **Ὀρθόδοξη Παράδοσή** μας. Εἰδικώτερα ἐπιχειρήσαμε νά δείξωμε τήν δογματική σημασία τῆς εἰκόνας γιά τό σῶμα τῆς **Ἐκκλησίας**, πῶς ἀποτυπώνεται τό μυστήριο τῆς **Θείας Ἐνανθρωπήσεως** καί ἐνισχύεται γιά τούς πιστούς ἡ ἐλπίδα τῆς σωτηρίας. Προσπαθοῦμε ἀκόμη σύνθετες δογματικές ἀλήθειες τῆς **Ὀρθοδοξίας** νά τίς κάνωμε κατανοητές καί εὔληπτες γιά ὅλους μέ τήν βοήθεια τῆς σύγχρονης μουσειολογίας στό χῶρο τῆς χριστιανικῆς τέχνης.

Πρός ἐπίτευξη αὐτῶν τῶν σκοπῶν ἐχρησιμοποιήθηκαν πολλά καί ἐκτενῆ

κείμενα, θεολογικά ἠλεγμένα, τά ὁποῖα θά δῆτε γραμμένα πλησίον τῶν εἰκόνων καί τῶν ἄλλων ἐκθεμάτων. Αὐτή εἶναι μιά πρωτοτυπία μουσειοεκπαιδευτικοῦ χαρακτῆρος.

Γιά νά ἀντιληφθῆτε τό μέγεθος τῆς προσπαθείας μας, σᾶς πληροφορῶ ὅτι ὅλοι οἱ χῶροι τοῦ **Μουσείου** ἦσαν σχέτοι τοῖχοι καί ἁπλές ὀροφές. Ἐτοποθετήθηκε εἰδικό ἠλεκτρολογικό δίκτυο, εἰδική ἐγκατάσταση γιά ἐξαερισμό, παροχή κλιματιστικῆς θερμάνσεως, ἀναλόγως ἐποχῶν, ψευδοροφές, χωρίσματα, πατώματα, μοκέττες καί πολυέλαιοι.

Κύριοι ἐπιστημονικοί συντελεσταί τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἦσαν τό ζεύγος **κ. Παναγιώτη Τζώνου**, καθηγητοῦ τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς Σχολῆς τοῦ **ΑΠΘ** καί τῆς **κ. Ματούλας Τζώνου - Σκαλτσᾶ**, καθηγητρίας τῆς Μουσειολογίας τοῦ **ΑΠΘ**. Οἱ ἴδιοι ἐγκατέστησαν τό ἐκκλησιαστικό **Μουσεῖο Ἀλεξανδρουπόλεως**, καθώς καί ἄλλα μουσεῖα καί πολιτιστικά κτίρια.

Εὐχαριστῶ ἀμφοτέρους ἀπό καρδίας καί τούς ἐκφράζω τά θερμά συγχαρητήριά μου γιά τό ἐξαίρετο ἀποτέλεσμα. Συνεργάτες των ἡ **κ. Κορίνα Κακαγιᾶ**, ἀρχιτέκτων, ἡ κ. **Εὐη Μαμούρη**, Ἀρχιτέκτων, καί ἡ μουσειολόγος **κ. Γιούλη Κωλέττη**. Ὁ γνωστός, ὁμότιμος καθηγητής **κ. Νικόλαος Μουτσόπουλος** σέ ἐπίπεδο διάγραμμα ἐφιλοτέχνησε τήν μορφολογία τῆς **Θεσσαλονίκης**. Ὡσαύτως ὁ καθηγητής τῆς Θεολογίας τοῦ **ΑΠΘ κ. Δημήτριος Τσελεγγίδης** ἐβοήθησε στήν σύνταξη τῶν θεολογικῶν κειμένων.

Ἀκολουθεῖ μία σειρά ἄλλων εἰδικῶν τεχνιτῶν, σχεδιαστῶν, συντηρητῶν κ.ἄ. πού προσέφεραν πολύτιμες ὑπηρεσίες. Ἡ ὅλη προσπάθεια, μέ μερικές διακοπές ἐκράτησε ἕνα χρόνο.

Εὐχαριστίες ὀφείλομε νά ὁμολογήσωμε δημοσίᾳ στούς χορηγούς γιά τήν χρηματική βοήθεια ὡς ἀκολούθως: Ἱ. Ναός **ἁγίου Δημητρίου**. Ἱ. Μονή **ἁγίας Θεοδώρας**. Ἱεροί Ναοί **Παναγίας Δεξιᾶς, ἁγίου Ἰωάννου Κρύπτης** καί **ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ**. Ὑπουργεῖο **Ἐσωτερικῶν** - Ὑπουργεῖο **Πολιτισμοῦ** - Ὑπουργεῖο **Μακεδονίας καί Θράκης** - Περιφέρεια **Κεντρικῆς Μακεδονίας** - Νομαρχία **Θεσσαλονίκης** - Δῆμος **Θεσσαλονίκης - ΑΓΕΤ ΗΡΑΚΛΗΣ LAFARCE BETON Στυλιανός Χατζηελευθερίου** καί **Ὀδυσσεύς Φωκᾶς ΑΕ.**

Εὐχαριστοῦμε ὅλους γιά τήν ἐμπιστοσύνη τους πρός τήν Ἱ. Μητρόπολη **Θεσσαλονίκης**. Εὐχαριστῶ ὡσαύτως ὅλους τούς συνεργάτες μου κληρικούς καί λαϊκούς οἱ ὁποῖοι συνέδραμον στήν ὁλοκλήρωση τοῦ ἔργου τοῦ **Μουσείου**.

Ἐξαιρέτως κατά τήν παροῦσα ὥρα ἐκφράζω τάς εὐγνώμονας εὐχαριστίας μου σέ Σᾶς, ἐξοχώτατε κύριε **Πρόεδρε τῆς Δημοκρατίας** διότι, παρά τόν κόπο τῶν ἡμερῶν, ἐδέχθητε νά ἐγκαινιάσετε σήμερα τό **Ἐκκλησιαστικό Μουσεῖο τῆς Ἱ. Μ. Θεσσαλονίκης.**

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ κ. ΑΝΘΙΜΟΥ ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ 71ης Δ.Ε.Θ.

(Παρασκευή - 08.09.2006)

Ἐξοχώτατε κ. Πρωθυπουργέ,

Ὡς ἐπίσκοπος καί Μητροπολίτης τῆς ἱστορικῆς καί ἐνδόξου Ἱερᾶς Μητροπόλεως **Θεσσαλονίκης,** Σᾶς διαβεβαιῶ ὅτι ὁ ἱερός **Κλῆρος** καί ὁ εὐσεβής **Λαός** τῆς ὁμωνύμου πόλεως, Σᾶς ὑποδέχεται μέ ἐγκαρδιότητα καί χαροποιό ἀτμόσφαιρα, ὡς τόν ὑπεύθυνο **Πρωθυπουργό** τῆς **Χώρας,** μετά τῶν ἀξιωματούχων συνεργατῶν σας καί μεθ' ὅλων τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τοῦ **Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου** καί τῶν Κομμάτων. Πανελλήνιο ἐπίκεντρο τῆς χαρᾶς, τῆς δράσεως, τῆς προόδου, τῆς οἰκονομίας καί τῆς ἀναπτύξεως ἡ **71η Διεθνής Ἔκθεση τῆς Θεσσαλονίκης,** ἡ ὁποία μᾶς συνεκέντρωσεν ὅλους ἐδῶ εἰς τόν χῶρον τῶν λαμπρῶν **Ἐγκαινίων** της.

Σέ τέτοιες δημιουργικές ἡμέρες καί ἐλπιδοφόρες ἐκδηλώσεις οἱ σκέψεις τῶν **Θεσσαλονικέων** καί ὅλων τῶν κατοίκων τῆς προσφιλεστάτης **Μακεδονίας** μας, στρέφονται πρός τό παρελθόν τοῦ ἡρωϊκοῦ τόπου μας καί ἐνθυμοῦνται:

Τούς πρώτους **Ἕλληνες Μακεδόνες** καί τόν **Κάσσανδρο** πού ἔκτισαν τήν πρώτη πόλη τῆς **Θεσσαλονίκης** τό **315 π.Χ.**

Τήν γιγάντια ἐκπολιτιστική ἐκστρατεία τοῦ **Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.**

Τήν ἐποχή τῆς **Ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας** πού σέ συνεργασία μέ τόν γηγενῆ λαό ἐνίσχυσε καί ἀνέδειξε τήν πόλη σέ κέντρο τοῦ ἐμπορίου καί σέ στρατηγικό φρούριο.

Τούς χριστιανικούς χρόνους, μετά τό ὅραμα τοῦ **Ἀποστόλου Παύλου** στήν **Τροία,** ὅταν ἄνδρας Μακεδόνας τοῦ εἶπε: «**Διαβάς εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν**». Κι ἐκεῖνος ἦλθε μέσῳ **Σαμοθράκης,** στούς **Φιλίππους,** στήν **Θεσσαλονίκη,** στή **Βέῤῥοια,** δηλ. στή **Μακεδονία** μας. Ἡ **Μακεδονία** ὑπῆρξε ἡ πρώτη ὡραία πύλη ἀπό τήν ὁποία ὁ **Χριστιανισμός** ὡς Ἐκκλησία εἰσῆλθε στήν **Εὐρώπη,** οἱ δέ **Θεσσαλονικεῖς,** και δι' αὐτῶν ὅλος ὁ χριστιανικός κόσμος, ἀποδέκτες τῶν δύο σημαντικωτάτων **Ἐπιστολῶν** τοῦ **Παύλου** στήν **Καινή Διαθήκη.**

Στούς χρόνους τῶν διωγμῶν, τό μαρτύριο τοῦ ἁγίου **Δημητρίου** ὑπῆρξε τό θεμέλιο τοῦ ὅλου ἱστορικοῦ, πνευματικοῦ καί κοινωνικοῦ βίου τῆς **Θεσσαλονίκης.** Ἡ **Θεσσαλονίκη** ἦτο ἡ πρώτη **Μητρόπολις τοῦ Ἰλλυρικοῦ,** δηλ. τῆς **Χερσονήσου τοῦ Αἵμου.** Ἐκράτησε ἐπί αἰῶνες τήν ἑλληνικότητά της. Ἡ **Θεσσαλονίκη,** ὁ φάρος αὐτός τοῦ **Ἑλληνισμοῦ** καί τῆς **Ὀρθοδοξίας** ἐφώτιζε τήν **Μακεδονία** μας καί τήν **Βαλκανική.** Ἔγινε πόλις πριγκήπων, ἀξιωματούχων καί αὐτοκρατόρων. Ἐκάμφθη μπροστά στή λαίλαπα τοῦ **Ἰσλάμ** καί τῶν **Τούρκων.** Ἐκράτησε ἐπί αἰῶνες τό μερίδιό της μέ τούς γενναίους κατοίκους της μαζύ μέ τούς **Ἑβραίους** καί τούς **Μουσουλμάνους** μέσα στό ἄστυ, καί ἔφθασε, ὑπομένοντας, στόν ἀγῶνα τοῦ **Ἐμμ. Παπᾶ,** καί στή δόξα τοῦ **Μακεδονικοῦ Ἀγώνα. Τήν 26η Ὀκτωβρίου τοῦ 1912,** ὅταν ἀγκάλιασε **Ἐλεύθερη** τήν μητέρα **Ἑλλάδα,** ἐκυριάρχησε στόν **Ἑλληνικό** ὁρίζοντα. Σήμερα εἶναι καύχημα τοῦ **Ἑλληνισμοῦ** καί τῆς **Ὀρθοδόξου Παραδόσεως.** Μιά πολιτεία πολιτισμοῦ καί κοινωνικότητος, γνώσεως καί πίστεως, ἔργων καί δημιουργίας. Ἡ **Θεσσαλονίκη** ἔχει μόνιμο τό αἴσθημα τῆς συνυπάρξεώς της, ὡς συμπρωτεύουσα, μέ τήν πρωτεύουσα τοῦ **Κράτους** μας, τήν μοναδική **Ἀθήνα,** τό **«κλεινόν ἄστυ».**

Τελειώνω σημειώνοντας: Ἡ γνώση τῆς ἱστορίας, ἡ μέθεξη στήν ἱστορία, ἡ μελέτη καί ἡ ἐμπειρία τῆς ἱστορίας, τά γεγονότα τῆς ἱστορίας εἶναι ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιά νά συνθέσωμε, νά συντάξωμε καί νά ἀρθρώσουμε ὅλοι μας ὑπεύθυνο πατριωτικό λόγο, οἰκοδομῶντας τό προνόμιο τῆς φιλοπατρίας, μέ τήν ὁποία διασφαλίζεται ἡ ἀξία τῆς πατρίδος, συνώνυμη μέ τήν γῆν τῶν ἡρώων πατέρων μας. **Πατρίδα σημαίνει γῆ τῶν πατέρων. Ἄς ἀγαπᾶμε τήν Ἑλλάδα μας καί ἄς ζοῦμε βιωματικά τήν Ὀρθοδοξία μας.**

Χαίρετε καί ὑγιαίνετε.

Σᾶς εὐχαριστῶ.

ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΟ ΔΩΔΕΚΑΗΜΕΡΟ 19-31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2006 ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΑΣ

Κατά τό τελευταῖο δωδεκαήμερο τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου 2006 διωργανώθησαν ἑορταστικές ἐκδηλώσεις στήν Θεσσαλονίκη, μέ παλλαϊκή συμμετοχή, ἀλλά καί ἀφίξεις ἐξεχουσῶν προσωπικοτήτων, γεγονός πού ἱκανοποίησε ὅλο τόν λαό μας. Παραθέτομε, χρονολογικά γιά τήν τοπική ἱστορία μας, τά πρόσωπα καί τά γεγονότα.

Α. Ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος ἀφικνεῖται στή Θεσσαλονίκη τό ἑσπέρας τῆς 19ης Ὀκτωβρίου, μετά τῆς συνοδείας του. Πρός τιμήν τοῦ Παναγιωτάτου τό ἀπόγευμα τῆς 20ῆς Ὀκτωβρίου ψάλλεται ἐπίσημος Δοξολογία στόν ἱερό Ναό τοῦ ἁγίου Δημητρίου Θεσσαλονίκης, ἐπί παρουσίᾳ πολλῶν Σεβ. Ἱεραρχῶν, τῶν ἐκπροσώπων τῶν Ἀρχῶν καί πλήθους λαοῦ. Τά κείμενα τῶν προσφωνήσεων δημοσιεύονται στό παρόν Τεῦχος τῆς «Εὐλογίας». Τό ἑσπέρας ὁ Παναγιώτατος Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος, συνοδευόμενος ἀπό τόν Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμο καί ἄλλους Ἱεράρχες παρέστη στήν τελετή γιά τά ὀγδόντα χρόνια τοῦ ΠΑΟΚ καί πρός τιμήν τῶν βετεράνων ποδοσφαιριστῶν αὐτοῦ. Εὐθύς μετά ὁ ὑπουργός Μακεδονίας καί Θράκης κ. Γ. Καλλατζῆς παρέθεσεν ἐπίσημο Δεῖπνο στό Κυβερνεῖο πρός τιμήν τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου, τῶν Ἱεραρχῶν, τῶν Πολιτικῶν καί ἄλλων προσωπικοτήτων. Τό μεσημέρι τοῦ Σαββάτου ἡ Ἱερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης παρέθεσε ἐπίσημο Γεῦμα πρός τιμήν τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου στό Μακεδονία Παλάς. Πρό τοῦ Γεύματος ὁ Παναγιώτατος ἐπραγματοποίησε ἐπίσκεψη στό Ἐπισκοπεῖο Θεσσαλονίκης, ὅπου τόν ὑπεδέχθη ὁ Ποιμενάρχης μας κ. Ἄνθιμος μετά πολλῶν κληρικῶν.

Σημειώνομεν ὅτι ὁ Παναγιώτατος Πατριάρχης ἐπεσκέφθη τήν Ἱερά Μητρόπολη Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως ὅπου, βάσει Προγράμματος, συμμετέσχε σέ πολλές ἐκδηλώσεις τῆς Ἱ. Μ. καί τῶν Τ.Ε.Ι. Τό μεσημέρι τῆς Παρασκευῆς παρετέθη ὑπό τῆς Ἱ. Μ. Νεαπόλεως ἐπίσημο Γεῦμα πρός τιμήν τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου στό Ἐπισκοπεῖο, ὅπου παρεκάθησαν πολλοί Ἱεράρχαι, ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν, πανεπ. καθηγηταί καί ἄλλοι προσκεκλημένοι. Προσφωνήσεις ἀντηλλάγησαν μεταξύ τοῦ Παναγιωτάτου κ.κ. Βαρθολομαίου καί τοῦ Σεβ. Νεαπόλεως κ. Βαρνάβα.

Τό ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου ὁ Παναγιώτατος Πατριάρχης μετά τῆς συνοδείας του ἀνεχώρησαν γιά τό Ἅγιον Ὄρος γιά ἐπίσημη ἐπίσκεψη, ὅπου καί συνεώρτασε μετά τῶν σεβασμίων μοναχῶν καί ἱερομονάχων τοῦ ἁγιωνύμου Ὄρους τήν ἐπέτειο τῆς 15ετοῦς πατριαρχίας του.

Β. Ὁ Ἐξοχώτατος Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Κάρολος Παπούλιας ἀφίχθη στή Θεσσαλονίκη τήν 25η Ὀκτωβρίου γιά νά συμμετάσχη στίς ἐκκλησιαστικές καί ἐθνικές τελετές τῆς Θεσσαλονίκης. Συγκεκριμένως τήν 26η Ὀκτωβρίου παρέστη στήν ἐπίσημη Δοξολογία πού ἐψάλη στόν ἱερό Ναό τοῦ ἁγίου Δημητρίου γιά τήν ἀπελευθέρωση τῆς Θεσσαλονίκης τήν 26η Ὀκτωβρίου 1912. Τόν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας ὑπεδέχθη στήν εἴσοδο τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος, κρατῶν τό ἱερόν Εὐαγγέλιον, τό ὁποῖο ἠσπάσθη ὁ κ. Πρόεδρος. Κατά τήν ἔναρξη τῆς Δοξολογίας ὁ Παναγιώτατος κ. Ἄνθιμος ἀνέγνωσε τήν προσφώνησή του πρός τόν κ. Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας καί ὅλον τό μέγα πλῆθος τοῦ ἐκκλησιάσματος.

Στή Δοξολογία μετέσχον οἱ Σεβ. Ἱεράρχαι Λαγκαδᾶ Σπυρίδων, Τρίκκης Ἀλέξιος, Χίου Διονύσιος, Μιλήτου Ἀπόστολος, Βεροίας Παντελεήμων, Βάρνας Κύριλλος, Ζιχνῶν Ἱερόθεος, Ἀλεξανδρουπόλεως Ἄνθιμος, Νεαπόλεως - Σταυρουπόλεως Βαρνάβας, οἱ Ἐπίσκοποι Θεουπόλεως Παντελεήμων, Θερμῶν Δημήτριος καί ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης Ἄνθιμος, ὁ ὁποῖος καί προσέφερε ἀναμνηστικό δῶρον στόν πρόεδρο κ. Παπούλια. Στό τέλος ἐψάλη ὑπό πάντων ὁ Ἐθνικός Ὕμνος. Τήν ἑπομένη 27η Ὀκτωβρίου 2006 ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας παρέστη στόν ἁγιασμό καί ἐτέλεσε τά Ἐγκαίνια τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου τῆς Ἱ. Μ. Θεσσαλονίκης. Ὁ Παναγιώτατος προσέφερε στόν Πρόεδρο ὡς δῶρο μιά ἀξιόλογη σύγχρονη εἰκόνα, ὅπου εἰκονίζεται ὁ Κύριος, ὡς ἄμπελος, καί οἱ δώδεκα Ἀπόστολοι. Ὁ διοικητής τοῦ Γ΄ Σ.Σ. στρατηγός κ. Ζούκας παρέθεσε ἐπίσημο Δεῖπνο στήν αἴθουσα τῆς Λέξης Ἀξιωματικῶν, πρός τιμήν τοῦ Προέδρου κ. Καρόλου Παπούλια. Προσεφώνησαν ὁ κ. Πρόεδρος καί ὁ Στρατηγός. Παρεκάθησαν ὁ Παν. Μ. Θεσσ. κ. Ἄνθιμος, ἐκπρόσωποι ὅλων τῶν Ἀρχῶν καί ἄλλοι προσκεκλημένοι.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Κ. Παπούλιας, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν καί πλῆθος λαοῦ παρηκολούθησαν τήν μεσημβρία στή Λεωφόρο Μεγάλου Ἀλεξάνδρου τήν μεγάλη, ἐπιτυχῆ καί ἐκπληκτική παράλαση τῶν πολιτικῶν καί τῶν στρατιωτικῶν τμημάτων, ὡς καί τῶν μηχανοκινήτων μέσων. Ὁ κ. Πρόεδρος, ὁ Παναγιώτατος, ὁ ὑπουργός Μ.Θ., βουλευταί καί ἡ Σύγκλητος παρηκολούθησαν τόν ἐπίσημο Ἑορτασμό τῆς 28ης Ὀκτωβρίου στήν αἴθουσα Τελετῶν τοῦ Α.Π.Θ.

Γ. Ὁ πρωθυπουργός τῆς Χώρας κ. Κώστας Καραμανλῆς, συνοδευόμενος ἀπό τήν σύζυγό του κ. Νατάσσα Καραμανλῆ, καί ἀπό ὑπηρεσιακούς παράγοντες, ὑπουργούς, ὑφυπουργούς κ.ἄ. ἦλθε στή Θεσσαλονίκη. Ὁ κ. Κ. Καραμανλῆς παρέστη στήν ἐπίσημη Δοξολογία στόν ἱερό Ναό τοῦ ἁγίου Δημητρίου Θεσσαλονίκης, ἠσπάσθη τό ἱερό Εὐαγγέλιο καί ἐπεκοινώνησε μέ τόν λαό. Ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος, κατόπιν αἰτήματός του, ἔγινε δεκτός ἀπό τόν Πρωθυπουργό κ. Κώστα Καραμανλῆ στό γραφεῖο του στό ξενοδοχεῖο «Μακεδονία Παλάς». Ἡ συζήτηση ἀνεφέρετο σέ κοινοῦ ἐνδιαφέροντος θέματα τῆς ἐπικαιρότητος.

Δ. Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλος ἦλθε ἀνεπισήμως στή Θεσσαλονίκη τό ἑσπέρας τῆς 28ης Ὀκτωβρίου. Τόν Μακαριώτατο τόν ὑπεδέχθη ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος στό ἀεροδρόμιο. Τήν πρωΐα τῆς Κυριακῆς ὁ Μακαριώτατος παρηκολούθησε τήν Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία στόν ἱερό Ναό τῆς ἁγίας Σοφίας. Στό τέλος τῆς καθιερωμένης ὁμιλίας του ὁ Ποιμενάρχης μας ἐξέφρασε τήν χαρά του γιά τήν παρουσία τοῦ Μακαριωτάτου στή Θεσσαλονίκη καί τῇ παρακλήσει του, ὁ Μακαριώτατος ἀπηύθυνε λόγους οἰκοδομῆς πρός τό ἐκκλησίασμα. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος ἐτέλεσε τό ἱερό μυστήριο τοῦ βαπτίσματος γιά τά δύο ἐγγονάκια τοῦ θεολόγου πανεπιστημιακοῦ καθηγητοῦ κ. Χρήστου Κρικώνη καί ηὐχήθη ὑπέρ αὐτῶν τά κράτιστα στή ζωή των. Τά ὀνόματα τῶν νεοφωτίστων παιδιῶν εἶναι Ἐμμανουήλ καί Μαρία. Τό μεσημέρι ὁ Μακαριώτατος κ. Χριστόδουλος καί ὁ ποιμενάρχης μας παρεκάθησαν εἰς γεῦμα στό «Φιλίππειο», που παρέθεσαν οἱ γονεῖς τῶν νεοφωτίστων. Τό ἑσπέρας ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀνεχώρησε ἀεροπορικῶς γιά τήν Ἀθήνα.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ἱερώτατε Μητροπολῖτα Θεσσαλονίκης, ὑπέρτιμε καί ἔξαρχε πάσης Θετταλίας, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφέ καί συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Ἄνθιμε, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι καί εἰρήνη παρά Θεοῦ.

Ἐπί τῇ ἑορτῇ τοῦ ὀνόματος τῆς ὑμετέρας ἀγαπητῆς Ἱερότητος ἀσμένως προαγόμεθα συγχαρῆναι αὐτῇ ἀδελφικῶς καί ἐπεύξασθαι ὁλοψύχως ὅπως ὁ Κύριος καταξιοῖ αὐτήν ἑορτάζειν τήν ἑορτήν αὐτῆς ἐπί ἔτη ὡς πλεῖστα ἐν ἀμεταπτώτῳ ὑγιείᾳ καί διαρκεῖ πνευματικῇ ἀγαλλιάσει, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας, ἥν κοσμεῖ ἡ ὑμετέρα Ἱερότης διά τῆς ἀρετῆς, τῆς σοφίας καί τῶν ὑπέρ αὐτῆς ἀγώνων της.

Ἐπί δέ τούτοις ἐπικαλούμεθα ἐπ' αὐτήν τήν χάριν τοῦ Κυρίου.

βς΄ Σεπτεμβρίου γ΄
ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδερφός
† Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

Ἱερώτατε Μητροπολῖτα Θεσσαλονίκης, ὑπέρτιμε καί ἔξαρχε πάσης Θετταλίας, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφέ συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Ἄνθιμε, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι καί εἰρήνη παρά Θεοῦ.

Διά τῶνδε τῶν Πατριαρχικῶν ἡμῶν Γραμμάτων γνωρίζομεν τῇ ὑμετέρᾳ ἀγαπητῇ Ἱερότητι ὅτι ἀνετέθη αὐτῇ ἡ ἐκπροσώπησις τῆς Μητρός Ἐκκλησίας καί ἡμῶν προσωπικῶς κατά τήν τελετήν τῶν ἐγκαινίων τῆς 71ης Διεθνοῦς ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἐκθέσεως, τελεσθησομένων τῇ η΄ τρέχοντος μηνός.

Οὐδαμῶς ἀμφιβάλλοντες ὅτι ἡ ὑμετέρα Ἱερότης, ἀναλαμβάνουσα τήν ἀνατιθεμένην αὐτῇ ἀποστολήν ταύτην, θέλει ἐπαξίως ἐκπροσωπήσει τό καθ' ἡμᾶς Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, ἀναγινώσκουσα καί τό περικλείστως ᾧδε ἀποστελλόμενον Πατριαρχικόν ἡμῶν Μήνυμα, εὐχαριστοῦμεν αὐτῇ θερμῶς ἀπό τοῦδε καί τά βέλτιστα αἰτούμεθα ἐν τῇ ζωῇ καί τῇ ἱερᾷ καί ὑψηλῇ διακονίᾳ αὐτῆς παρά Θεοῦ, Οὗ ἡ χάρις καί τό ἄπειρον ἔλεος εἴησαν μετ' αὐτῆς.

βς΄ Σεπτεμβρίου δ΄
ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδερφός Β.
† Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

Τοῖς Ἐντιμοτάτοις κυρίοις Δημητρίῳ Μπακατσέλῳ, Προέδρῳ τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης, καί Ἀριστοτέλει Θωμοπούλῳ, Προέδρῳ τῆς HELEXPO, υἱοῖς λίαν ἀγαπητοῖς ἐν Κυρίῳ τῆς ἡμετέρας Μετριότητας, χάριν εὐλογίαν καί εἰρήνην παρά τοῦ Παναγάθου Θεοῦ.

Προγευόμενοι τῆς χαρᾶς τῆς πρόσωπον πρός πρόσωπον ἐπικοινωνίας μετά τῶν λίαν ἀγαπητῶν καί φιλοθρήσκων Θεσσαλονικέων κατά τόν ἐρχόμενον μῆνα Ὀκτώβριον καί ὡς ἐκ τούτου ἀδυνατοῦντες νά παραστῶμεν εἰς τήν γενησομένην ἐπίσημον τελετῶν τῶν ἐγκαινίων τῆς ἑβδομηκοστῆς πρώτης Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης, ἐπιθυμοῦμεν διά τῶν μετά χεῖρας Πατριαρχικῶν ἡμῶν εὐχετικῶν Γραμμάτων νά ἀπευθύνωμεν πρός ὑμᾶς καί ὅλους τούς ἐκλεκτούς συνεργούς ὑμῶν καί πρός τούς συμμετέχοντας ἐνεργῶς εἰς ὅλους τούς τομεῖς λειτουργίας αὐτῆς τήν πατρικήν ἡμῶν εὐλογίαν, εὐχόμενοι πλήρη εὐόδωσιν τῶν στόχων τῶν διοργανωτῶν.

Εἶναι γεγονός, ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, ὅτι πεπροικισμένοι παρά τοῦ Οὐρανίου Πατρός πάντες οἱ ὑπό τόν ἥλιον συνάνθρωποι καί διά τοῦ ἀνεκτιμήτου δώρου τῆς δημιουργικότητος, δυνάμεθα καλῶς χρησικοποιοῦντες ταύτην πλεῖστα ὅσα ἀγαθά ἐπιτεύγματα νά κατορθώσωμεν, ἀνταλλάσοντες ἐμπειρίας καί γνώσεις εἰς εἰρηνικόν ἐπίπεδον, καί νά συμβάλωμεν εἰς τήν περαιτέρω οἰκοδομητικήν πορείαν συνόλου τῆς ἀνθρωπότητος.

Τοῦτο, ὅμως, εἶναι κατορθωτόν, ἐφ' ὅσον τόν οἱονδήποτε πλησίον θεωροῦμεν ὡς ἰσότιμον μέτοχον πάντων τῶν δικαιωμάτων, διά τῶν ὁποίων καί ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν νά πολιτευώμεθα εἰς τήν ζωήν. Ἐν ἄλλοις λόγοις, ἡ θεολογική θεώρησις τοῦ ἀνθρώπου ὡς τέκνου καί εἰκόνος Θεοῦ, τόν ἀναδεικνύει ὡς κλίμακα τήν ὁποίαν ἀναβαίνοντες συναντῶμεν τόν Κύριον.

Ἡ δέ ἀντίθετος ἄποψις, ἡ ὁποία θέλει τόν πλησίον ὡς κόλασιν ἡμῶν, ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα ὅσα φρικτά ἀκούομεν καί βλέπομεν καθημερινῶς νά διαπράττωνται ἀνά τόν ταλαίπωρον πλανήτην μας εἰς πᾶσαν γωνίαν αὐτοῦ, ἅτινα βαθέως πληγώνουν τά ἐσώτατα αἰσθήματα παντός λογικῶς σκεπτομένου ἀνθρώπου, περισσότερον δέ ἑνός χριστιανοῦ, καί καταρρακώνουν δαιμονικῶς τήν μοναδικότητα ἑκάστου ἀνθρωπίνου προσώπου.

Ὅθεν, ἡ εἰρηνική καί ἀλληλοσεβαστική συμβίωσις λαῶν καί πολιτισμῶν εἶναι ἀπαραίτητως προϋπόθεσις καί ὅρος διά νά οἰκοδομῆται ἡ ἐν πᾶσι πρόοδος τῶν τεχνῶν, τῆς οἰκονομίας καί τῆς ἐπιστήμης, θαυμαστά ἐπιτεύγματα τῶν ὁποίων θά παρουσιάσῃ καί ἐφέτος ἡ εὐλογημένη Διεθνής Ἔκθεσις Θεσσαλονίκης καί τά ὁποῖα στοχεύουν εἰς τήν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ πολυπτύχου βίου.

Ἀπό τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων καί τῆς Μητρός Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας ἀπευθύνοντες πᾶσιν ὑμῖν τοῖς ἐν τῇ συμβασιλευούσῃ νύμφῃ τοῦ Θερμαϊκοῦ φιλοπροόδῳ καί φιλειρηνικῇ Θεσσαλονίκῃ καί ἐν ἁπάσῃ τῇ εὐλογημένῃ Ἑλλάδι εὑρισκομένοις τάς Πατριαρχικάς ἡμῶν εὐλογίας, εὐχόμεθα ὅπως ἕως τέλους αἰώνων διατηρῆται αὕτη εἰρηνεύουσα καί προοδεύουσα, γινομένη πρότυπον εὐνομουμένης καί εὐημερούσης πόλεως καί σταθεροποιητικός παράγων εἰς τήν εὐρυτέραν καί εὔθραστον περιοχήν τῆς Βαλκανικῆς.

Ἡ δέ Χάρις τοῦ ἐν Τριάδου προσκυνουμένου Θεοῦ ἡμῶν εἴη μετά πάντων ὑμῶν, Ἐξοχώτατοι Ἄρχοντες τῆς Ἑλλάδος καί οἱ ἐν τοῖς ἐγκαινίοις τῆς Ἐκθέσεως συμπαριστάμενοι καί παρακολουθοῦντες λοιποί ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ, εὐλογοῦσα καί ἁγιάζουσα καί φωτίζουσα ἕνα ἕκαστον καί πάντας ὁμοῦ ἐπιδιδομένους εἰς ἔργα εἰρήνης καί προόδου, πρός κοινόν ὄφελος τοῦ εὐλογημένου καί ἠγαπημένου τῇ Μητρί Ἐκκλησίᾳ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

βς΄ Σεπτεμβρίου β΄
διάπυρος πρός Θεόν εὐχέτης Β.
† Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (115 21) τηλ. 210-72.72204, FAX 210-72.72.2210

Σεπτέμβριος 2006

Πρός Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην
Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμον.
Εἰς Θεσσαλονίκην.

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Μετά τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης, ἥτις οὐδέποτε ἐκπίπτει, τῆς πληρούσης τήν καρδίαν ἡμῶν, ἤκομεν, ἐν ἀγαλλιάσει πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, προσαγορεῦσαι ἑορτίως τήν Ὑμετέραν περιπόθητον Σεβασμιότητα, ἀγομένην, τῇ Θείᾳ Χάριτι, τά Σεπτά Αὐτῆς Ὀνομαστήρια.

Εὐχόμεθα, ἐκ μέσης καρδίας, ὅπως τά ἔτη Ὑμῶν ὦσι πλεῖστά τε ὄλβια, μεστά καρπῶν πολλῶν καί ἀγαθῶν πρός δόξαν τοῦ παντίμου καί μεγαλοπρεποῦς ὀνόματος τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ καί οἰκοδομήν ψυχῶν, ὑπέρ ὧν Χριστός ἀπέθανε καί ἀνέστη.

Δεόμεθα δέ τοῦ δεξιοῦ καί ἀγρύπνου Κυβερνήτου τῆς εὐσέλμου ἐκκλησιαστικῆς νεώς ὅπως, διά τῶν πρεσβειῶν τοῦ περιθριγγοῦντος Ὑμᾶς Ἁγίου Ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας, κρατῇ Ὑμᾶς ἐν ὑγιείᾳ θεοπαρόχῳ καί οὐριοδρομῇ Ὑμᾶς ἵνα θεοφιλῶς διαπλῆτε τόν πολυκύμαντον ὠκεανόν τῆς ζωῆς καί ἀξιωθῆτε τοῦ εὐδίου λιμένος τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Ἐπί δέ τούτοις, εὐχόμενοι καί αὖθις τῇ Ὑμετέρᾳ πεφιλημένῃ Σεβασμιότητι μακρότητα ἡμερῶν, ἐν εὐλογίαις θείων δωρημάτων, κατασπαζόμεθα Αὐτήν φιλήματι ἑορτίῳ καί διατελοῦμεν μετά τῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφικῆς ἀγάπης.

† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, πρόεδρος

Πρός τήν Ἀξιότιμη Διεύθυνση
τῆς Ἐφημερίδος «ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ»
Μίνωος 10-16 117 43 Νέος Κόσμος Ἀθηνῶν

Κύριε Διευθυντά,

Μέ ἔκπληξη καί θλίψη πολλή ἀνέγνωσα στήν Κυριακάτικη Ἐλευθεροτυπία 10.09.2006 σχόλιο συνεργάτου σας μέ τά ἀρχικά Δ. ΤΣ. τό ὁποῖο στρέφεται ἐναντίον μου καί μέ ἐπικρίνει μέ ἀφορμές οἱ ὁποῖες μοῦ εἶναι παντελῶς ἄγνωστες.

Συγκεκριμένως θέλω νά σᾶς δηλώσω κατηγορηματικά ὅτι ἐν ὄψει τῆς συντόμου ὁμιλίας μου στα Ἐγκαίνια τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης κανένας πολιτικός παράγων καί κανένας ἀξιωματοῦχος ὁποιαδήποτε προελεύσεως δέν μοῦ ὑπέδειξε τό παραμικρό καί καθ' οἱονδήποτε τρόπο σχετικά μέ τήν ὁμιλία μου καί μέ τό περιεχόμενο αὐτῆς.

Ἀπορῶ καί διερωτῶμαι:

Ἀπό ποῦ ἤντλησε τήν πληροφορία του ὁ συνεργάτης σας;

Καί πρό πάντων, ἤλεγξε τήν ἀκρίβεια τῶν πληροφοριῶν του;

Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ εἰς βάρος μου δημοσιεύματος μέ μεγάλα καί μαῦρα στοιχεῖα εἶναι μιά αὐθαίρετη ὑπόθεση μέ ἕνα ἀνυπόστατο συμπέρασμα πού δέν μπορεῖ μέ κανένα τρόπο νά γίνει ἀποδεκτό. Συγχρόνως ὅμως πρέπει νά σημεώσω ὅτι ὁ τίτλος τοῦ δημοσιεύματος «τοῦ ἔβαλαν πάγο» εἶναι ἀπαράδεκτος γιά ὁποιονδήποτε ἕλληνα πολίτη πού ἀσκεῖ κάποιο λειτούργημα, καί ἐπιτρέψτε μου νά πῶ, εἰδικώτερα γιά μένα πού ὑπηρετῶ τήν Ἐκκλησία καί τήν Πατρίδα, στή Θράκη καί στή Μακεδονία ἐπί 33 χρόνια. Δέν ζητῶ καμμία δάφνη ἀπό κανέναν, ἀλλά ἔχω δικαίωμα νά ζητῶ ἕνα στοιχειώδη σεβασμό ἀπό ἐκείνους πού ὑπηρετοῦν τό λειτούργημα τῆς δημοσιογραφίας.

Ὅσο γιά τήν παρέμβασή μου πέρυσι κατά τά Ἐγκαίνια τῆς Δ.Ε.Θ. σᾶς πληροφορῶ ὅτι ἀπό ἐκείνης τῆς στιγμῆς τῆς ὁμιλίας καί ἔπειτα ἀνεδείχθη ἡ σοβαρότης τοῦ προβλήματος τοῦ ὀνόματος τῶν «Σκοπίων» καί ἀνεπτύχθησαν οἱ ἀπαραίτητες δράσεις γιά τήν ἀντιμετώπισή του.

Μέ εὐχές καί ἐκτίμηση
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ὁ Θεσσαλονίκης ΑΝΘΙΜΟΣ

CONSULATE GENERA OF THE
UNITED STATES OF AMERIKA

14η Σεπτεμβρίου 2006

Πρός τήν Παναγιότητά του Ἄνθιμο
Μητροπολιτη Θεσσαλονίκης
Ἱερά Μητρόπολη Θεσσαλονίκης
Ἐνταῦθα

Παναγιώτατε

Ἐπιτρέψτε μου νά ὑποβάλω τά σέβη μου καί νά σᾶς εὐχαριστήσω ἐκ βάθους καρδίας γιά τήν ἐπιμνημόσυνο δέηση εἰς μνήμη τῶν θυμάτων τῆς 11ης Σεπτεμβρίου, τῶν θυμάτων τοῦ τυφώνα στή Νέα Ὀρλεάνη καθώς καί εἰς μνήμη ὅλων τῶν ἀνθρώπων πού ἔχασαν τήν ζωή τους στόν πόλεμο στή Μέση Ἀνατολή τήν ὁποία Ἡ Παναγιότητά σας εἶχε τήν καλωσύνη νά συμπεριλάβει στό πρόγραμμα τῆς Κυριακάτικης Λειτουργίας εἰς τήν ὁποία χοροστατήσατε τήν Κυριακή 10 Σεπτεμβρίου 2006 εἰς τόν Ἱερόν Ναό τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας.

Ὅπως γνωρίζετε, ὁ Πρέσβυς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς στήν Ἀθήνα, Charles Ries, ὁ ὁποῖος παρέστη στήν τελετή, εἶχε τήν εὐκαιρία νά σᾶς ἐκφράσει δημοσίως τήν ἐκτίμησή του καί νά σᾶς μεταφέρει τίς εὐχαριστίες τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ.

Ἐπιτρέψτε μου ἐπίσης νά σᾶς εὐχαριστήσω γιά τήν συμβολή τοῦ Σεβασμιωτάτου Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, Πατέρα Ἰωάννη Τασσιᾶ, στήν πραγματοποίηση τῆς τελετῆς αὐτῆς.

Μετά βαθυτάτου σεβασμοῦ,
Hoyt Brian Yee
Γενικός Πρόξενος Η.Π.Α.

Ἀπό τήν Ἄγκυρα στή Ρατισβόνη

Τοῦ ΜΙΧΑΗΛ Ν. ΚΑΤΣΙΓΕΡΑ

Ὁ Πάπας Βενέδικτος ΙΣΤ΄ ἀπευθυνόμενος στίς 12 Σεπτεμβρίου σέ ἀκαδημαϊκό κοινό, μέσα στήν αἴθουσα τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ρατισβόνης (Regensburg), ἐξεφώνησε θεολογικοῦ περιεχομένου λόγο καί προκάλεσε πολιτική ἔκρηξη τοῦ ἰσλαμικοῦ κόσμου. Τό ἐμπύρευμα γιά τήν ἔκρηξη αὐτή βρισκόταν ἀνενεργό ἐπί αἰῶνες σέ κώδικες καί σελίδες εἰδικῶν ἐπιστημονικῶν ἐκδόσεων. Εἶχε παρασκευαστεῖ στήν Ἄγκυρα τῆς μικρασιατικῆς Γαλατίας –δηλαδή τή σημερινή πρωτεύουσα τῆς Τουρκίας– ἀπό τόν αὐτοκράτορα Μανουήλ Β΄ Παλαιολόγο, τό 1391. Τότε ὁ θεολόγος αὐτοκράτωρ εἶχε σειρά διαλόγων μέ ἕναν ἐλλόγιμο Πέρση, τούς ὁποίους διατύπωσε λίγα χρόνια ἀργότερα, μεταξύ 1394-1402. Στόν ἕβδομο διάλογο περιέχεται χωρίο πού φαίνεται πώς ἐντυπωσίασε τόν Πάπα ὅταν –προσφάτως ὅπως εἶπε ὁ ἴδιος– τό διάβασε στήν ἔκδοση τοῦ καθηγητῆ Theodore Khoury. Τό ἐπίμαχο ἀπόσπασμα –σύμφωνα μέ τήν βιενναία ἔκδοση τοῦ Erich Trapp (σελ. 79)– ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Δεῖξον γαρ, εἰ τι καινόν ἐκείνων νενομοθέτηται ἀλλ' οὐκ ἄν ἔχοις, εἰ μή χεῖρόν τι καί ἀπανθρωπότατον, οἷον δη ποιεῖ νομοθετῶν διά ξίφους χωρεῖν τήν, ἥν αὐτός ἐκήρυττε, πίστιν».

Δηλαδή, ὁ Μανουήλ Παλαιολόγος, συζητώντας περί τοῦ τριχασμοῦ μεταξύ Μωϋσέως, Χριστοῦ καί Μωάμεθ, ἔλεγε στόν σοφό Πέρση συνομιλητή του γιά τόν προφήτη τοῦ Ἰσλάμ: *«Δεῖξε μου τί καινούργιο νομοθέτησε σέ σχέση μέ τά παλαιότερα καί ἄν δέν ἔχεις (σοῦ λέγω ἐγώ) τί χειρότερο καί πιό ἀπάνθρωπο ἀπό τό ὅτι νομοθέτησε πώς ἡ πίστη τήν ὁποία ὁ ἴδιος κήρυττε πρέπει νά ἐπιβληθεῖ διά τοῦ ξίφους;»*

Αὐτή λοιπόν ἡ φράση πού ἐπεκαλέσθη ὁ Βενέδικτος ΙΣΤ΄ στή Ρατισβόνη προκάλεσε καί προκαλεῖ, μία ἑβδομάδα τώρα, τήν ὀργή τῶν ἀνά τήν Ὑφήλιο ἰσλαμιστῶν. Μάλιστα, ἕνας Τοῦρκος ἰσλαμιστής πολιτικός ἡγέτης παρομοίασε τόν Πάπα μέ τόν Χίτλερ καί τόν Μουσολίνι. Ἡ εἰρωνεία τῆς Ἱστορίας εἶναι ὅτι, τόσο ὁ Χίτλερ, ὅσο καί ὁ Μουσολίνι, φρόντιζαν νά ἔχουν καλές σχέσεις μέ τούς Ἄραβες μουσουλμάνους, καθώς οἱ τελευταῖοι ἔβλεπαν στό πρόσωπο τῶν δύο ἡγετῶν ὄχι τούς ἀπεχθεῖς δικτάτορες, ἀλλά τούς δυνάμει ἀντιπάλους τῆς βρετανικῆς καί τῆς γαλλικῆς ἀποικιοκρατίας. Γι' αὐτό, τό Βερολίνο καί ἡ Ρώμη πάσχιζαν νά προσδώσουν ὑπέρμετρη σημασία στόν ὑπό τόν πολιτικό ἔλεγχό τους μουφτή τῆς Ἰερουσαλήμ.

Ἡ εἰρωνεία τῆς Ἱστορίας γιά τόν Μανουήλ Β΄ Παλαιολόγο εἶναι ὅτι ἡ χριστιανική Δύση δέν ἀνταποκρίθηκε ἤ δέν ἦταν σέ θέση νά ἀνταποκριθεῖ μέ ἰσχυρή δύναμη στίς ἐκκλήσεις του γιά βοήθεια στούς ἀγῶνες του ἔναντι τῆς τουρκικῆς μουσουλμανικῆς πλημμυρίδος. Ἡ Δύση περιορίστηκε, μέ ἀσθενεῖς γαλλικές δυνάμεις, στήν λύση τοῦ διά θαλάσσης ἀποκλεισμοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τό 1399. Γιά νά παγιωθεῖ ἔκτοτε ἡ μουσουλμανική κυριαρχία στίς νοτιοανατολικές παρυφές τῆς Εὐρώπης.

«Καθημερινή», 19-9-06

Τίτλοι τέλους γιά τόν δημοσιογράφο Δημήτρη Πάλλη κατά τήν πάνδημη κηδεία του

Κηδεύτηκε χθές Δευτέρα 16.10.06 ἀπό τό Α΄ Νεκροταφεῖο Ἀθηνῶν ὁ δημοσιογράφος Δημήτρης Πάλλης, ὁ ὁποῖος ἄφησε τήν τελευταία του πνοή σέ ἡλικία 47 ἐτῶν, τήν περασμένη Παρασκευή προδομένος ἀπό τήν καρδιά του.

Ἐκλεκτό μέλος τῆς δημοσιογραφικῆς οἰκογένειας, ὁ ἐκλιπών ἦταν Ἐπίκουρος καθηγητής στό Πανεπιστήμιο Πειραιᾶ καί στενός συνεργάτης τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Μανώλη Κ. Κεφαλογιάννη.

Ἡ ἐξόδειος ἀκολουθία ἐψάλη ἀπό τόν Παναγιώτατο Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμο καί τό Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Χαλκίδος κ. Χρυσόστομο.

Ἐπικήδειους ἐκφώνησαν ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης, ὁ Υπουργός Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Μανώλης Κ. Κεφαλογιάννης, ὁ Πρόεδρος τῆς ΠΟΕΣΥ Δ. Τσαλαπάτης καί ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Πανεπιστημιακῆς κοινότητας κ. Α. Τσιαμπίρης, οἱ ὁποῖοι ἀναφέρθηκαν στήν πολυτάλαντη προσωπικότητα, τό ἔργο καί τό ἦθος τοῦ ἐκλιπόντος, τονίζοντας μεταξύ ἄλλων τήν συνέπεια καί ἐργατικότητα τοῦ «αὐτοδημιούργητου» Δ. Πάλλη.

Στήν Κηδεία του παρέστησαν μεταξύ ἄλλων, ὁ νέος Δήμαρχος τῆς Ἀθήνας Νικήτας Κακλαμάνης, οἱ ὑφυπουργοί Β. Μιχαλολιάκος, Ἀθ. Γιαννόπουλος, ὁ Εὐρωβουλευτής τῆς ΝΔ Ἀντ. Σαμαρᾶς, ὁ βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Δ. Ἀλαμπᾶνος, ὁ Δ/ντής τοῦ Γραφείου Τύπου τοῦ Πρωθυπουργοῦ Γ. Ἀνδριανός, ὁ Γενικός Γραμματέας Λιμένων καί Λιμενικῆς Πολιτικῆς Γ. Βλάχος, ὁ Πρόεδρος τῆς ΕΣΗΕΑ Π. Σόμπολος, πολλοί δημοσιογράφοι, καθηγητές Πανεπιστημίου, ὁ Πρόεδρος, ὁ Ἀντιπρόεδρος καί ὁ Διευθύνων Σύμβουλος τοῦ ΟΛΠ κ.κ. Σαμόλης, Ἀναστασόπουλος καί Ἀντωνίου, σύσσωμη ἡ ἡγεσία καί ἀνώτατοι Ἀξιωματικοί τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, καί πλῆθος κόσμου. Ὁ Θεός νά τόν ἀναπαύει.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Κάρολος Παπούλιας κάνει δηλώσεις μετά τήν μεγαλειώδη παρέλαση στή λεωφόρο Μ. Ἀλεξάνδρου στήν Θεσσαλονίκη γιά τήν ἐπέτειο τῆς 28ης Ὀκτωβρίου.

Ἡ Πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία στόν ἅγιο Δημήτριο κατά τά ὀνομαστήρια τοῦ Παν. Θεσσαλονίκης γιά τήν ἱερά μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀνθίμου τήν 3-9-06. Συμμετέχουν οἱ Σεβ. Θεσσαλονίκης, Λαγκαδᾶ, Βεροίας, Αὐλῶνος, Σιδηροκάστρου, Ζιχνῶν, Νεαπόλεως-Σταυρουπόλεως καί ὁ Ἐπίσκοπος Θερμῶν Δημήτριος.

Στό νοσοκομεῖο ΑΧΕΠΑ Θεσσαλονίκης, μετά τήν Θεία Λειτουργία γιά τήν ἑορτή τοῦ ἁγίου Λουκᾶ. Διακρίνονται ὁ Παναγιώτατος κ. Ἄνθιμος, ὁ πρόεδρος ΔΥΠΕ κ. Ἀπ. Χατζητόλιος, ὁ Διοικητής τοῦ Νοσοκομείου κ. Γάκης, καθηγηταί Πανεπιστημίου ἰατροί, κ.ἄ.

Παιδιά ἀπό πολύτεκνες οἰκογένειες σπεύδουν νά πάρουν τήν εὐχή τοῦ Παν. Μητροπολίτου κ. Ἀνθίμου στό διάλειμμα ἑορταστικῆς ἐκδηλώσεως γιά τούς πολύτεκνους.